

71

מופץ לאור המצב השודר בעולם לעורך רחמים

דְּבַשׁ מְלִיחָה לְהַלְבִּיחַ מִדְּבַר חֶסֶד

מִזְאָמְרֵי

הַפְּטוּרָה

מְלוּחָטִים מִסֵּפֶר

הַיְחָדָה הַקְּדוּשָׁה

עִם הַפִּירוּשׁ הַנֶּפְלֵא

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

סדר אמירת קטורת להאריז"ל
לכל צרה שלא תבוא
שסידר הרה"ק מאפטא זיע"א
ליקוטי תפלות לשמירה ולפרנסה

וּמִמְּנֵה יִשְׁעַ

הנה קול ענות חרדה מהדהד מסוף העולם ועד סופו ותגעש ותרעש תבל ומלואה על דבר המכה המהלכת ומדבקת בני אדם השי"ת ירחם, אולם באמת הרי מקרא מלא דיבר הכתוב בפר' בשלח והוא ידוע לכל אפילו לתינוקות של בית רבן: והיה אם שמע תשמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה וגו' לא אשים עליך כי אני ה' רופאך. ולהלן (בפר' משפטים) אמר הכתוב ועבדתם את ה' אלהיכם וברך את לחמך וגו' והסרתי מחלה מקרבך.

ידועים דברי הזהר הקדוש בכמה מקומות שְׁהֶעֱסַק בפרשת הקטורת בכונה ראויה כחה רב ועצום להגן ולהנצל מן הפורענות ר"ל, ולכן זכות וחובה היא על כולנו לעת כזאת להתחזק באמירת פרשת הקטורת והברייתא העוסקת בפירוט סממני הקטורת בבית הכנסת, ומה טוב בציבור קודם תפלת שחרית ולאחריה, וכן קודם תפלת המנחה בכונה וברצון והתעוררות הלב, כמבואר ומפורש באר היטב במאמרי הזהר הקדוש שנקבצו ובאו לפנינו בחוברת זו.

אך כנראה ברור מעובדא דרב אחא בכפר טרשא המובא במאמר הזהר שבפנים החוברת שהציל את הקהל מהמגפה ר"ל והחזירם בתשובה שלימה, וזאת היא הנדרש מאתנו כעת להתעורר בקרבנו לשוב אל אבינו שבשמים מתוך פנימיות הלב ולהרבות בתפלה לעורר רחמי שמים וחסדים על שארית ישראל עם השי"ת ונחלתו בכל קצות העולם, וכמאמר הרה"ק מפולנאה זי"ע בספרו "תולדות יעקב יוסף" שענין התפלה הוא למתק הדין בשרשו וממילא נעשה האדם איש אחר ואין עליו שום ענין דין ח"ו, ועל דרך זה יובן בקשת דוד המלך ע"ה בתהלים באמרו: תכון תפילתי קטרת לפניך, כמובא להלן במאמר הזהר שבפרשת ויחי, ונתפרש במתוק מדבש דהיינו דבר המתקת הדינים והכנעת כחות הרע מלקטרג ולהרע ח"ו לבני ישראל.

ובשם מרן אור שבעת הימים הבעש"ט הק' זי"ע מובא שענין התפלה היא האמונה והדבקות בהשי"ת, ועל ידי זה מתגלה חסדו וישועתו לברואיו כי מי שהוא בצער מתפלל יותר בדביקות, וכידוע מספרים הק' שכחה הרב של התפלה היא ענין ההכנעה להקב"ה. כמו כן מובא בשם הרה"ק מוהר"פ זי"ע מקאריין על דבר התפלה שמדוע אינה נענית, מפני ריחוק האדם מהשי"ת, והעצה היא להתחבר בדבקות עם כלל ישראל, והיינו באהבה ואחזה ושלוש ורעות.

ובספר "קדושת לוי" להרה"ק מבארדיטשוב זי"ע העלה בלשון קדשו: צריך האדם להאמין שאנחנו עמו בני ישראל הם קרובים אליו (אל השי"ת)

ויקמנה יושע

ג.

לפעול כל מה שירצה איש מאת הבורא ברוך הוא בתפלתו. ובריש פרשת כי תשא כתב שם כי תרצה להנשא ראש בני ישראל מהסרונם רצה לומר מצרתם, ונתנו איש כופר נפשו, כלומר שיתפללו אל ה' שיפדם וממזוקתם יוציאם – אזי – לה' בפקוד אותם, פירוש שחסרונם הוא חסרונו ה"ו – כמאמר רז"ל בסנהדרין בשעה שאדם מצטער שכינה מה הלשון אומרת קלני מראש קלני מזרועי – פי' שכביכול הקב"ה מצטער בצרתן של ישראל, והיינו כשישראל יצטערו וישובו בתשובה על מה שגרמו לעצמם בעונותם צער ויסורין, ובגלל זה השכינה מצטערת בצערם, בכך יושעו כמובא בכמה מספרי הצדיקים ז"ע.

ובסדר היום להרה"ק רבי אשר הזקן מסטאלין זי"ע המובא בספר בית אהרן כתב וזה לשונו: יזהר לכיין בקרבנות וקטורת כי זה פתח ומקור לטהר מחשבותיו ומעשיו ולפתוח לו שערי תשובה. כמו כן בסדר היום לבנו הרה"ק בעל ה"בית אהרן" זי"ע מקארלין מובא שם בזה הלשון: הקרבנות והקטורת ידכי גרמיה [יטהר עצמו] באמירתו לגבוה [לשמים], ובצבור בכל מה דאפשר, כי כלל זה בידך, כל אמירות ותפלות הנאמרים בי עשרה שכינתא שריא, ובעוזה"י מתקנים כל התיקונים כמו תפילת צדיקי יסודי עולם.

ונחתום בדברי האור החיים הק' זי"ע בלשון קדשו: ודבר ידוע הוא מעשים טובים אשר יעשה האדם למטה יוסיפו כח במדת הרחמים, וכמו כן כתב במקום אחר שעל ידי שירבו ישראל בתפלה יחרישו וישתקו את מדת הדין, והעלה ג' תנאים בענין התפלה. א) שיתפלל האדם כעני הדופק על הפתח. ב) שיבקש ממקור הרחמים. ג) ענין התפלה במונה כמאמר הכתוב ואני תפילתי לך ה' עת רצון.

וידי רצון שעל ידי התשובה ההתעוררות והתפלה והעסק בעניני הקטרת, ובזכותו הרב של אור העולם התנ"א רשב"י זי"ע ולימוד מאמריו הק' שבזהר הק' המובאים לפנינו יתעורר כחו הגדול לביטול הגזירה, ונוכה להושע ברפואות וישועות והשי"ת ירחם על עמו ונחלתו בכל מקום שהם, ומוה נזכה לצאת מעבדות לחירות ומשעבוד לגאולה כמאמר רז"ל בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל במסמך גאולה לגאולה עדיף השתא בעגלא דידן אמן ואמן.

חודש אשר ישועות בו מקיפות, ניסן תש"פ – תהא שנת פדות

מכון "מתוק מדבש"

רשב"י: ברית כרותה לפני הקב"ה שהקורא מעשה הקטרת בכונה בכל יום ניצול מכל רע

מלָה דא גזרה קיימא קמי קדשא בריהּ הוא, דכל מאן דאסתפל וקרי בכל יומא עובדא (כ"ב פרשתא) דקטרת, לשתזיב מפל מלין בישין וחרשין דעלמא, ומפל פגעין בישין, ומרהורא בישא, ומדינא בישא ומותנא, ולא יתזק כל ההוא יומא, דלא יכיל סטרא אחרא לשלטא עליה, ואצטריף דיכוון ביה.

אמר רבי שמעון, אי בני נשא הוּו ידעי כמה עלאה איהו עובדא דקטרת קמי קדשא בריהּ הוא, הוּו נטלי כל מלָה ומלָה

מתוק מדבש

רשב"י: ברית כרותה לפני הקב"ה שהקורא מעשה הקטרת בכונה בכל יום ניצול מכל רע, בו יבואר ענין יקרת מעלת אמירת פרשת הקטרת בכונה ובהתכוונות שהמקיים זאת יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא ומסלק הדבר והמגפה ממנו ומכל העולם.

(מקור המאמר פ"ו ויקהל דף ר"ח ע"ג-ר"ט ע"א, ובצנזורינו כרך ח עמ' תעג-תעד)

מלָה דא גזרה קיימא קמי קדשא בריהּ הוא דבר זה ברית כרותה לפני הקב"ה, דכל מאן דאסתפל וקרי בכל יומא עובדא דקטרת שכל מי שמתכוון בשכלו וקורא בכל יום את מעשה הקטרת, לשתזיב מפל מלין בישין, וחרשין דעלמא ינצל מכל דברים רעים וכשפים שבעולם, ומפל פגעין בישין, ומרהורא בישא, ומדינא בישא ומותנא ומכל פגעים רעים ומרהורים רעים ומדין רע ומדבר ומגפה, ולא יתזק כל ההוא יומא ולא יזוק כל היום ההוא, דלא יכיל סטרא אחרא לשלטא עליה שאין הסטרא אחרא יכול לשלוט עליו, ואצטריף דיכוון ביה וצריך האדם שיכוין בה.

אמר רבי שמעון להחבריא, אי בני נשא הוּו ידעי כמה עלאה איהו עובדא דקטרת קמי קדשא בריהּ הוא אם בני אדם היו יודעים עד

מַנְיָה, וְהוּוּ סִלְקֵי לָהּ עֲטָרָה עַל רִישֵׁיהָ כִּכְתָרָא דְדַהֲבָא, וּמֵאֵן דְּאִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ, בְּעֵי לְאִסְתַּפְּלָא בְּעוֹבְדָא דְקַטְרַת, וְאִי יִכּוּוֹן בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא, אֵית לִיהּ חוֹלְקָא בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, וְיִסְתַּלַּק מוֹתְנָא מַנְיָה וּמְעֲלָמָא, וְיִשְׁתַּזְיַב מִכָּל דִּינִין דְּהַאי עֲלָמָא, מִסְטָרִין בִּישׁוּן, וּמְדִינָא דְגִיּהֲנָם, וּמְדִינָא דְמַלְכוּ אַחְרָא, בְּהַהוּא קַטְרַת.

כַּד הָוָה סִלִּיק תַּנְנָא בְּעַמּוּדָא, כַּהֲנָא הָוָה חֲמֵי אַתְוּוֹן דְרָזָא דְשָׂמָא קְדִישָׁא פְרִישָׁאן (נ"ו פְּרָחִין) בְּאֹרְרָא, וְסִלְקֵי לְעֵילָא בְּהַהוּא עַמּוּדָא, לְבַתָּר כַּמָּה רְתִיכִין קְדִישִׁין סַחְרִין לִיהּ מִכָּל

מתוק מדבש

כמה חשובה היא מעשה הקטרת לפני הקב"ה, הוּוּ נְטִילֵי כָּל מְלָה וּמְלָה מַנְיָה היו לוקחים כל תיבה ותיבה ממנה, וְהוּוּ סִלְקֵי לָהּ עֲטָרָה עַל רִישֵׁיהָ כִּכְתָרָא דְדַהֲבָא והיו מעלין אותה להיות עטרה על ראשם ככתר של זהב, וּמֵאֵן דְּאִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ ומי שעוסק בפרשת הקטרת, בְּעֵי לְאִסְתַּפְּלָא בְּעוֹבְדָא דְקַטְרַת צריך להתבונן בשכלו במעשה הקטרת, וְאִי יִכּוּוֹן בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא ואם יכוין באמירתו כל יום, אֵית לִיהּ חוֹלְקָא בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא, וְיִסְתַּלַּק מוֹתְנָא מַנְיָה וּמְעֲלָמָא וְיִסְתַּלַּק הדבר והמגפה ממנו ומכל העולם, וְיִשְׁתַּזְיַב מִכָּל דִּינִין דְּהַאי עֲלָמָא וְיִנְצַל מכל הדינים של עולם הזה, מִסְטָרִין בִּישׁוּן וּמְדִינָא דְגִיּהֲנָם וּמְדִינָא דְמַלְכוּ אַחְרָא מכחות הרעים, ומדין הגיהנם, ומדין של מלכות הסטרא אחרא, בְּהַהוּא קַטְרַת כל זה נעשה על ידי הקטרת.

ואמר עוד ר"ש כַּד הָוָה סִלִּיק תַּנְנָא בְּעַמּוּדָא כשהיה עולה העשן בעמוד של מעלה עשן כַּהֲנָא הָוָה חֲמֵי אַתְוּוֹן דְרָזָא דְשָׂמָא קְדִישָׁא הכהן היה רואה אותיות של סוד שם הקדוש הו"י"ה, פְּרָחִין בְּאֹרְרָא שהיו פורחות באויר ובוקעים את האוירים לפני הקטרת, וְסִלְקֵי לְעֵילָא בְּהַהוּא עַמּוּדָא ועלו למעלה באותו עמוד העשן, לְבַתָּר ואח"כ ראה הכהן, כִּי כַּמָּה רְתִיכִין קְדִישִׁין סַחְרִין לִיהּ מִכָּל סְטָרִין כמה מרכבות קדושות השולטות באויר

סִטְרִין, עַד דְּסָלִיק בְּנִהִירוֹ וְחֲדָוָה, וְחֲדַי לְמֵאן דְּחֲדַי, וְקָשֶׁר
 קְשָׁרִין לְעֵילָא וְתַתָּא לְיַחְדָּא כְּלָא, וְהָא אוֹקִימָנָא, וְדָא מְכַפֵּר עַל
 יַצֵּר הָרַע, וְעַל עֲבוּדָה זָרָה דְּאִיהוּ סִטְרָא אַחְרָא, וְהָא אוֹקִימוּהָ.

הקטרת קושרת את השטן ואת כחות הדין

פְּתַח וְאָמַר, (שמות ל ב) וְעָשִׂיתָ מְזִבַּח מְקַטֵּר קִטְרֹת וְכוּ', אֲלֵא
 בְּגִין דְּבְטִיל וְכַפִּית לְכַמְה סִטְרִין בִּישׁוּן, וּבְגִין דְּהֵהוּא

מתוק מדבש

העולם היו מסבכות את עמוד העשן מכל הצדדים, עַד דְּסָלִיק בְּנִהִירוֹ וְחֲדָוָה
 עַד שְׁעָלָה לְמַעְלָה בְּהָאָרֶה וּשְׂמַחָה, (והיינו שעלו הנזירים מעולם העשיה לזירה ומסס לעולם
 הנריאה ומסס לעולם האילנות), וְחֲדַי לְמֵאן דְּחֲדַי ושם היו (הנזירים שנמנרו ועלו על
 ידי הקטרט) משמחים את מי שראוי לשמח והיינו את השכינה, ומגודל השמחה
 וְקָשֶׁר קְשָׁרִין לְעֵילָא היה מקשר קשרי היחוד למעלה וְתַתָּא ולמטה, לְיַחְדָּא
 כְּלָא ליחד את כל הפרצופים, וְהָא אוֹקִימָנָא והרי כבר ביארנו ענין זה, ומסיק
 בדבריו ואמר כי וְדָא מְכַפֵּר עַל יַצֵּר הָרַע וְעַל עֲבוּדָה זָרָה דְּאִיהוּ סִטְרָא
 אַחְרָא הקטרת היתה מכפרת על כל הפגמים שנפגמו על ידי היצר הרע ועל
 ידי עבודה זרה שהוא הסטרא אחרא, וְהָא אוֹקִימוּהָ וכבר ביארוהו החברים.

הקטרת קושרת את השטן ואת כחות הדין, בו יתבאר ענין הכנעת
 הסט"א והמקטרג על ידי מעשה הקטרת שהוא כולו בקדושה, וממילא אין
 שולט שום רע בעולם.

(מקור המאמר נוסח פ"ו וקהל דף רע ע"א, ונציאוריו כרך ח עמ' תעד-תעו)

פְּתַח עוד ר"ש וְאָמַר לפרש מש"כ וְעָשִׂיתָ מְזִבַּח מְקַטֵּר קִטְרֹת עצי שטים
 תעשה אותו וְכוּ', אֲלֵא לכן נקרא מזבח, בְּגִין דְּבְטִיל וְכַפִּית לְכַמְה
 סִטְרִין בִּישׁוּן לפי שהקטרת שהיו מקטירים עליו היתה מבטלת ועוקדת לכמה

סֵטְרָא בִּישָׁא כְּפִית, לֹא יִכִּיל לְשַׁלְטָאָה, וְלֹא לְמַהוּי קְטִיגוֹרָא, וְעַל דָּא אֶקְרִי מְזַבַּח, כִּד הֵהוּא סֵטְרָא בִּישָׁא הוּוּה חֲמִי (ס"ב עמודא דְעֵשְׂנָא) עֵשְׂנָא דְקִטְרַת דְסְלִיק, אֲתַפְּסִיָּא וְעֵרְק, וְלֹא יִכִּיל לְקִרְבָּא כָּלִל לְמִשְׁפָּנָא.

וּבְגִין דְלֹא אֲתַזְבִּי, וְלֹא אֲתַעֲרַב בְּהֵהוּא חֲדוּה דְלַעֲיִלָּא בַר קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא בְּלַחֲדוּדִי, בְּגִין דְחִבִּיבָא כָּל כָּף, לֹא קָאִים הֵהוּא מְזַבַּח אֱלֹא (ד"ב פְּנִימָאָה) לְגו, דְהֵאִי אִיהוּ מְזַבַּח דְבִרְכָּאן אֲשַׁתְּכַחוּ בֵּיה, וְעַל דָּא סְתִים מְעִינָא.

מתוק מדבש

כחות הרעים, וּבְגִין דְהֵהוּא סֵטְרָא בִּישָׁא כְּפִית ולפי שהסטרא אחרא נקשר ונעקר, לֹא יִכִּיל לְשַׁלְטָאָה וְלֹא לְמַהוּי קְטִיגוֹרָא לא היה יכול לשלוט עוד ולא להיות מקטרג, והרי הוא כאילו נעקר ונזבח על ידי הקטרת, וְעַל דָּא אֶקְרִי מְזַבַּח ועל כן נקרא גם מזבח הפנימי בשם מזבח, כי כִּד הֵהוּא סֵטְרָא בִּישָׁא הוּוּה חֲמִי עֵמּוּדָא דְעֵשְׂנָא דְקִטְרַת דְסְלִיק כִּשְׁהֵסְטְרָא אַחְרָא רֵאָה את עמוד העשן של קטרת שעולה למעלה, אֲתַפְּסִיָּא וְעֵרְק וְלֹא יִכִּיל לְקִרְבָּא כָּלִל לְמִשְׁפָּנָא היה נכנע וברח ולא היה יכול להתקרב כלל אל המשכן שהוא סוד השכינה.

וּבְגִין דְלֹא אֲתַזְבִּי ולפי שלא נזדכך הסטרא אחרא, וְלֹא אֲתַעֲרַב בְּהֵהוּא חֲדוּה דְלַעֲיִלָּא בַר קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא בְּלַחֲדוּדִי ולא נתערב בשמחה ההיא של מעלה של עליית הקטרת רק הקב"ה לבדו, כי אינו כקרבן שניזונים ממנו גם החיצונים מאברים ופדרים, אלא הקטרת כולו בקדושה, ואין כחות החיצונים נקשרים בו, בְּגִין דְחִבִּיבָא כָּל כָּף לפי שהקטרת היתה חביבה כל כך, ולכן לֹא קָאִים הֵהוּא מְזַבַּח אֱלֹא לְגו לא היה עומד מזבח הקטרת אלא בפנים, דְהֵאִי אִיהוּ מְזַבַּח דְבִרְכָּאן אֲשַׁתְּכַחוּ בֵּיה שזוהו המזבח שהברכות מצויות בו, וְעַל דָּא סְתִים מְעִינָא ועל כן הוא סתום מן העין בפנים, כי אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין.

מה פתיב באהרן, (נמדנר ז יג) ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה, דכפית ליה למלאך המות, דלא יכיל לשלטאה כלל, ולא למעבר דינא.

סימנא דא אתמסר בידנא, די בכל אתר דקאמרי בכוונה ורעותא דלבא עובדא דקטרת, דלא שלטא מותנא בההוא אתר, ולא יתזק, ולא יכלין שאר עמין לשלטאה על ההוא אתר.

תא חזי מה פתיב, מזבח מקטר קטרת, פיון דכתיב מזבח, אמאי אקרי מקטר קטרת, אלא בגין דנטלי מהאי אתר לאקטרא, כמה דעבד אהרן.

מתוק מדבש

ואמר עוד מה פתיב באהרן, ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה טעם הדבר דכפית ליה למלאך המות דלא יכיל לשלטאה כלל לפי שקשר את מלאך המות שלא יוכל לשלוט כלל, ולא למעבר דינא ולא לעשות עוד דין.

ואמר ר"ש סימנא דא אתמסר בידנא סימן זה נמסר בידינו, די בכל אתר דקאמרי בכוונה ורעותא דלבא עובדא דקטרת שבכל מקום שאומרים בכונה וברצון הלב מעשה הקטרת, דלא שלטא מותנא בההוא אתר שאינו שולט דבר ומגפה במקום ההוא, ולא יתזק ולא יהיה ניזוק אותו המקום, ולא יכלין שאר עמין לשלטאה על ההוא אתר ולא יכולים שאר האומות לשלוט על המקום ההוא.

תא חזי מה פתיב בא וראה מה שכתוב מזבח מקטר קטרת, ושואל פיון דכתיב מזבח שאמרנו למעלה שנקרא כן על שם שנעקד עליו הסטרא אחרא, אם כן אמאי אקרי מקטר קטרת למה נקרא מקטר קטרת, ששמע שהמזבח מקטיר הקטרת, אם בשביל שעליו מקטירין הקטרת, היה לו לומר מזבח להקטיר קטרת, ומתרץ אלא בגין דנטלי מהאי אתר לאתקטרא

התשובה עם אמירת הקטרת ודאי מסלקים הדינים מן האדם

תָּא חֲזִי, הָאֵי מֵאֵן דְּדִינָא רְדִיף אֲבַתְרִיה, אֲצַטְרִיף לְהָאֵי קְטָרְת, וְלֹאֲתָבָא קָמִי מְאָרְיָה, דְּהָא סִיּוּעָא אִיהוּ לְאַסְתְּלָקָא דִּינִין מְנִיָּה, וּבְהָאֵי וּדְאֵי מְסַתְּלָקִין מְנִיָּה, אִי הוּא רְגִיל בְּהָאֵי, לְאַדְכְּרָא תְרִין זְמָנִין בְּיוֹמָא בְּצַפְרָא וּבְרַמְשָׁא, דְּכְתִיב (שמות ל ז) קְטָרְת

מתוק מדבש

(ר"ג נד"ב) אלא לפי שלקחו כח מהקטרת לקשור ולאסור את השטן ואת מלאך המות שלא יוכל עוד להשטין ולקטרג ולהמית, כְּמָה דְעֵבֶד אֶהְרֵן כמו שעשה אהרן, שעם הקטרת כפת וקשר את מלאך המות ועצר את המגפה, לכן נקרא "מקטרת" שהיא לשון קשירה בלשון תרגום.

התשובה עם אמירת הקטרת ודאי מסלקים הדינים מן האדם, בו יבואר ענין ההבטחה שהבטיח הקב"ה לישראל שאפילו בזמן שאין בית המקדש קיים, הרי קריאת פרשת הקטרת בכונה עולה לאדם כאילו הקטיר קטרת בבית המקדש.

(מקור המאמר צוהר פר' ויקהל דף רטו ע"א, וצטטורינו כרך ח עמ' טעו-טעט)

תָּא חֲזִי בא וראה, הָאֵי מֵאֵן דְּדִינָא רְדִיף אֲבַתְרִיָּה זה האדם שהדין רודף אחריו, אֲצַטְרִיף לְהָאֵי קְטָרְת הוא צריך לאמירת מעשה הקטרת, וְלֹאֲתָבָא קָמִי מְאָרְיָה ותחילה צריך לשוב בתשובה לפני קונו, דְּהָא סִיּוּעָא אִיהוּ לְאַסְתְּלָקָא דִּינִין מְנִיָּה או הקטרת היא סיוע שיסתלקו הדינים ממנו, וּבְהָאֵי וּדְאֵי מְסַתְּלָקִין מְנִיָּה ובוה ודאי מסתלקים הדינים ממנו, אִי הוּא רְגִיל בְּהָאֵי לְאַדְכְּרָא תְרִין זְמָנִין בְּיוֹמָא בְּצַפְרָא וּבְרַמְשָׁא אם הוא רגיל בזה להזכיר את מעשה הקטרת שתי פעמים ביום בבקר ובערב, דְּכְתִיב קְטָרְת

סמים בבקר בבקר, וכתוב (ספ פסוק ט) בין הערבים יקטירנה, ודא איהו קיומא דעלמא תדיר, דכתוב (ספ) קטרת תמיד לפני יהו"ה לדורותיכם, ודאי הוא קיומא דעלמא לתתא, וקיומא דעלמא לעילא.

בההוא אתר דלא אדפר בכל יומא עובדא דקטרת, דינין דלעילא שריין ביה, ומותנין סגיא ביה, ועמין אחרנין שלטין עליה, בגין דכתוב קטרת תמיד לפני יהו"ה, תמיד איהו קיומא לפני יהו"ה, יתיר מפל פולחנין אחרנין, חביבא איהו עובדא

מתוק מדבש

סמים בבקר בבקר, וכתוב בין הערבים יקטירנה הרי שהקטירו את הקטרת בבקר ובערב, כמו כן צריך לקרוא פרשת הקטרת בבקר ובערב, ודא איהו קיומא דעלמא תדיר וזהו קיום העולם תמיד, דכתוב קטרת תמיד לפני יהו"ה לדורותיכם פירוש אפילו בזמן שאין מקדש ואין מזבח, עכ"ז בכל דור ודור יעלה לרצון קריאת פרשת הקטרת לפני ה', ודאי הוא קיומא דעלמא לתתא ודאי הוא קיום העולם למטה, וקיומא דעלמא לעילא וגם הקיום של העולם למעלה, ולכן עשה הקב"ה חסד זה לבני אדם מפני שהוא צורך לקיום העולמות, וזהו הבטחה שהבטיח הקב"ה לישראל, שאפילו בזמן שאין מקדש ואין מזבח, עם כל זה קריאת פרשת הקטרת בכונה עולה לו כאילו הקטיר קטרת בבית המקדש.

ואמר עוד כי בההוא אתר דלא אדפר בכל יומא עובדא דקטרת במקום ההוא שלא מזכירים בכל יום מעשה הקטרת, דינין דלעילא שריין ביה הדינים שלמעלה שורים בו, ומותנין סגיאין ביה (פ"ג מד"ב) ומיתות ומגפות רבות יש בו, ועמין אחרנין שלטין עליה ואומות אחרות שולטות עליו, בגין דכתוב קטרת תמיד לפני יהו"ה שפירושו תמיד איהו קיומא לפני יהו"ה יתיר מפל פולחנין אחרנין תמיד היא עומדת לפני הקב"ה יותר מכל עבודות אחרות, כי חביבא איהו עובדא דקטרת חביבה היא

דְקַטְרַת, דְּהוּא יְקִיר וְחָבִיב קָמִי קְדָשָׁא בְרִיף הוּא, יְתִיר מְכַל פּוֹלְחָנִין וְרַעוּתִין (י"ב וְעוֹבְדִין) דְּעֻלְמָא.

וְאָף עַל גַּב דְּצֻלוֹתָא אִיהִי מְעֻלְיָא מְכַלָּא, עוֹבְדָא דְקַטְרַת הוּא יְקִיר וְחָבִיב קָמִי קְדָשָׁא בְרִיף הוּא.

תָּא חֲזִי, מַה בֵּין צֻלוֹתָא לְעוֹבְדָא דְקַטְרַת, צֻלוֹתָא אֲתַקִּינוּ לָהּ בְּאַתְרֵי דְקַרְבָּנִין דְּהוּוּ עֲבָדֵי יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֵינּוֹן קַרְבָּנִין דְּהוּוּ עֲבָדִין יִשְׂרָאֵל, לָאוּ אֵינּוֹן חֲשִׁיבִין כְּקַטְרַת. וְתוּ מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי, אֵלָא צֻלוֹתָא אִיהוּ תְקוּנָא לְאַתְקָנָא מַה דְּאַצְטְרִיף, קַטְרַת

מתוק מדבש

מעשה הקטרת, דְּהוּא יְקִיר וְחָבִיב קָמִי קְדָשָׁא בְרִיף הוּא שְׂחִיא יְקָרָה וְחָבִיבָה לְפָנֵי הַקִּבְיָה יְתִיר מְכַל פּוֹלְחָנִין וְרַעוּתִין דְּעֻלְמָא יוֹתֵר מְכַל הָעֲבוֹדוֹת וְרַצוֹנוֹת הַטּוֹבוֹת שְׁבַעוּלָם.

וְאִמֵּר עוֹד וְאָף עַל גַּב דְּצֻלוֹתָא אִיהִי מְעֻלְיָא מְכַלָּא וְאָף עַל פִּי שְׂחִיא תְּפִלָּה הִיא מְעוּלָה וְחֻשׁוּבָה יוֹתֵר מְכַל שְׂאֵר הַמִּצְוֹת, עֲכָ"ו עוֹבְדָא דְקַטְרַת הוּא יְקִיר וְחָבִיב קָמִי קְדָשָׁא בְרִיף הוּא אֲמִירַת פְּרֻשַׁת הַקַּטְרַת הִיא חָבִיבָה וְיְקָרָה יוֹתֵר לְפָנֵי הַקִּבְיָה.

וּמְפָרֵשׁ דְּבָרָיו וְאִמֵּר תָּא חֲזִי מַה בֵּין צֻלוֹתָא לְעוֹבְדָא דְקַטְרַת בָּא וְרָאָה מַה הִפְרֵשׁ בֵּין תְּפִלָּה לְמַעֲשֵׂה הַקַּטְרַת, צֻלוֹתָא אֲתַקִּינוּ לָהּ בְּאַתְרֵי דְקַרְבָּנִין דְּהוּוּ עֲבָדֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַתְּפִלָּה תִּיקְנוּ אוֹתָהּ חֲכָמִים בְּמִקּוּם קַרְבָּנוֹת הַתְּמִידִים שְׂחִי עוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל בְּמִקְדָּשׁ (כְּמִטְוֵאל נִמְס' נִכּוּת דָּף כו ע"ג), וְכָל אֵינּוֹן קַרְבָּנִין דְּהוּוּ עֲבָדִין יִשְׂרָאֵל לָאוּ אֵינּוֹן חֲשִׁיבִין כְּקַטְרַת וְכָל אוֹתָם הַקַּרְבָּנוֹת שְׂחִי עוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל אֵינָם חֲשׁוּבִים כְּקַטְרַת. וְתוּ מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי וְעוֹד מַה הִפְרֵשׁ בֵּין זֶה לְזֶה, אֵלָא צֻלוֹתָא אִיהוּ תְקוּנָא לְאַתְקָנָא מַה דְּאַצְטְרִיף אֵלָא תְּפִלָּה הִיא תִיקוּן לְתַקֵּן עַל יְדֵי מַה שְׂצִרִיךְ לְתַקֵּן, דְּהֵינּוּ לְקַשְׁטֵי אֵת הַשְׂכִּינָה וְלְהַכְיִנָּה אֶל הַיְחוּד, אֲבָל קַטְרַת עֲבִיד יְתִיר קַטְרַת עוֹשֵׂה יוֹתֵר

עבִיד יְתִיר, מִתְקִין, וְקָשִׁיר קָשְׁרִין, וְעִבִיד נְהִירוֹ יְתִיר מִכָּלֵא, וְהָאֵי אִיהוּ דְאֵעֵבֵר זִוְהֵמָא, וְאִידְכִי מִשְׁפָּנָא, וְכֹלָא אַתְנַהִיר וְאַתְתַּקֵּן, וְאַתְקָשֵׁר בְּחֵדָא.

וְעַל דָּא בְּעֵינֵן לְאַקְדָּמָא עֹבְדָא דְקִטְרָת לְצִלוֹתָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, לְאַעֲבֵרָא זִוְהֵמָא מְעֵלְמָא, דְאִיהוּ תְקוּנָא דְכֹלָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, כְּגוּוֹנָא דְהֵהוּא קְרַבְנָא חֲבִיבָא דְאַתְרַעֵי בֵיה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

מתוק מדבש

מהתפלה, כי מִתְקִין וְקָשִׁיר קָשְׁרִין היא ממש מתקנת ומקשרת קשרי הספירות, וְעִבִיד נְהִירוֹ יְתִיר מִכָּלֵא ועושה הארה יותר מכל הדברים, וְהָאֵי אִיהוּ דְאֵעֵבֵר זִוְהֵמָא וזו היא שתחילה מעברת את הזוהמא והפגם הגורמים לאחיות החיצוניים בשכינה, (ה"ג ד"ב) וְאִי דְכִי מִשְׁפָּנָא ואם נטהר המשכן שהוא המלכות [בחינת שכינה], אז כֹּלָא אַתְנַהִיר וְאַתְתַּקֵּן כל הספירות מאירות ונתקנות, וְאַתְקָשֵׁר בְּחֵדָא ונקשר הכל יחד בסוד היחוד, כי אי אפשר לייחד שום יחוד אם לא נטהר תחילה הפגם והזוהמא מלמעלה.

וְעַל דָּא בְּעֵינֵן לְאַקְדָּמָא עֹבְדָא דְקִטְרָת לְצִלוֹתָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, ועל כן צריכים להקדים אמירת מעשה הקטרת לפני התפלה בכל יום ויום, לְאַעֲבֵרָא זִוְהֵמָא מְעֵלְמָא כדי להעביר את הזוהמא מן העולם, דְאִיהוּ תְקוּנָא דְכֹלָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא שהוא תיקון כל הדברים בכל יום ויום, כְּגוּוֹנָא דְהֵהוּא קְרַבְנָא חֲבִיבָא דְאַתְרַעֵי בֵיה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כעין הקרבן שהיה חביב לפני הקב"ה ורצה בו, אבל רק אחר שהקדימו תחילה את הקטרת הקטרת.

גילוי אליהו הנביא על כח אמירת הקטרת בבית הכנסת

רבי פנחס פתח קרא, דכתיב (במדבר י' יא) והנה החל הגגף בעם, וכתיב ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה וגו', וכתיב ותעצר המגפה, כתיב הכא מהרה, וכתיב התם מהרי שלש סאים, מה להלן קרבן לאשתזבא, אף כאן קרבן לאשתזבא.

אמר רבי פנחס, זמנא חדא הוינא אזלי בארחא, וערעית ביה באליהו, אמינא ליה לימא לי מר מלה דמצלי לברייתא,

מתוק מדבש

גילוי אליהו הנביא על כח אמירת הקטרת בבית הכנסת, יתפרש בו שכרוז עבר בין כל צבא השמים כדי שידעו זאת גם מלאכי חבלה שאמירת עניני קטרת הסמים ברצון הלב והנפש בבתי כנסיות מכטלת המגפה.

(מקור המאמר סוהר פ"י וילא דף ק ע"ב - ק"א ע"א במדרש הנעלם, וצמאורינו כרך ג עמ' תפ"ה - תפ"ו)

רבי פנחס פתח קרא לפרש שהזכרת הקרבנות מכפרת על עונות האדם ומצלת אותו מן העונשים כעין הזכרת הקטורת, דכתיב והנה החל הגגף בעם, וכתיב ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה וגו' והולך מהרה, וכתיב ותעצר המגפה, הנה נלמוד כאן גזרה שוה, כתיב הכא מהרה והולך מהרה אל העדה, וכתיב התם מהרי שלש סאים, מה להלן קרבן לאשתזבא כמו שאצל אהרן היתה הקטורת קרבן להנצל מהמגפה, אף כאן קרבן לאשתזבא אף כאן בא הכתוב לרמוז שע"י העסק בפרשת הקרבנות מתכפרים עונותיו של אדם וניצול מהמקטרגים עליו.

אמר רבי פנחס, זמנא חדא הוינא אזלי בארחא וערעית ביה באליהו פעם אחת הייתי הולך בדרך ופגשתי באליהו הנביא, אמינא ליה לימא

אמר לי קיים גזר קדשא בריך הוא, ועאלו קמיה כל אלין מלאכיא דממנן לאדפרא חובי דבר נש, די בעדנא דידיפרון בני אנשא קרבניא דמני משה, ושוי לביה ורעותיה בהו, דכלהו ידפרון ליה לטב, ועוד, בעדנא דייערע מותנא בכני אנשא, קיימא אתגזר, וקרוזא אעבר על כל חילא דשמיא, דאי ייעלון בנוהי בארעא בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ויימרון ברעות נפשא ולפא עניינא דקטרת בוסמין דהו להו לישראל, דיתבטל מותנא מנייהו.

 מתוק מדבש

לי מר מלה דמעלי לברייתא אמרתי לו יאמר לי אדוני דבר המועיל לבריות, אמר לי קיים גזר קדשא בריך הוא אמר לי ברית כרת הקב"ה, ועאלו קמיה כל אלין מלאכיא דממנן לאדפרא חובי דבר נש ונכנסו לפני כל המלאכים הממונים להזכיר עונות בני אדם ולקטרג עליהם, ואמר להם הקב"ה די בעדנא דידיפרון בני אנשא קרבניא דמני משה שבזמן שיזכירו בני אדם את הקרבנות שצוה משה בתורה, ושוי לביה ורעותיה בהו ושם לבו ורצונו לכוין בהם, דכלהו ידפרון ליה לטב שכל המקטרגים יזכירו אז אותו לטוב ולחסד ולרחמים. ועוד אמר לי אליהו הנביא, בעדנא דייערע מותנא בכני אנשא כי בזמן שתקרה מגפה בבני אדם ח"ו, קיימא אתגזר ברית כרת הקב"ה, וקרוזא אעבר על כל חילא דשמיא וכוזו עבר בין כל צבא השמים כדי שידעו זאת גם מלאכי חבלה, דאי ייעלון בנוהי בארעא בבתי כנסיות ובבתי מדרשות שאם יכנסו בניו של מקום ב"ה שבארץ התחתונה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ויימרון ברעות נפשא ולפא עניינא דקטרת בוסמין דהו להו לישראל ויאמרו ברצון הנפש והלב עניני קטורת הסמים שהקטירו בני ישראל בזמן שבית המקדש היה קיים, דיתבטל מותנא מנייהו שעי"ז תבטל המגפה מהם.

אמר רבי יצחק, בוא וראה מה כתיב, ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת, אמר לו אהרן למה, אמר פי יצא הקצף מלפני יהו"ה וגו', מה כתיב וירץ אל תוף הקהל והנה החל הנגף בעם, וכתיב ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה, ולא יכיל מלאכא דמחבלא לשלטאה ונתבטלה מותנא.

כח הקטרת לביטול המגפה היא נחלה לישראל שלא ישתנה לעולם

רבי אחא אזל לכפר טרשא, אתא לגבי אושפיזיה, לחישו עליה

מתוק מדבש

אמר רבי יצחק, בוא וראה מה כתיב, ויאמר משה אל אהרן, קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת, אמר לו אהרן למה שאל אהרן ממה למה זה, אמר משה פי יצא הקצף מלפני ה' וגו', מה כתיב, וירץ אל תוף הקהל והנה החל הנגף בעם, וכתיב ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה, ולא יכיל מלאכא דמחבלא לשלטאה ונתבטלה מותנא שעל ידי הקטורת נחלש כחו ולא היה יכול עוד מלאך המשחית לשלוט ונתבטלה המגפה, הרי שהקטורת מבטלת את המגפה.

כח הקטרת לביטול המגפה היא נחלה לישראל שלא ישתנה לעולם,
בו מובא המעשה דרבי אחא בכפר טרשא שגילה להם סוד עצירת המגפה
ונושעו, והחזירם בתשובה שלימה..

(מקור המאמר בהר פ"י וירא דף ק"א ע"א - ק"ב ע"א במדרש הנעלם, ונציאורינו כרך 3 עמ' תפ"ו - תפט)

רבי אחא אזל לכפר טרשא ר' אחא הלך לכפר טרשא, אתא לגבי
אושפיזיה בא לאכסניא שלו, לחישו עליה כל בני מתא התלחשו

כָּל בְּנֵי מֵתָא, אָמְרוּ גִבְרָא רַבָּא אֶתָּא הֵכָא נִזְיִל לְגַבְיָהּ, אֲתוּ לְגַבְיָהּ, אָמְרוּ לִיהּ לֹא חָס עַל אוֹבְדָנָא, אָמַר לְהוּ מָהוּ, אָמְרוּ לִיהּ דְּאִית שְׁבַעַה יוֹמִין דְּשֹׁאֲרֵי מוֹתָנָא בְּמֵאֲתָא, וְכָל יוֹמָא אֲתַתְּקַף וְלֹא אֲתַבְּטַל, אָמַר לְהוּ נִזְיִל לְבִי כְּנִשְׁתָּא וְנִתְבַּע רַחֲמֵי מִן קָדָם קְדָשָׁא פְּרִיף הוּא, עַד דְּהוּ אָזְלִי, אֲתוּ וְאָמְרוּ פְּלוֹנִי וּפְלוֹנִי מִיתוּ, וּפְלוֹנִי וּפְלוֹנִי נָטוּ לְמוֹת, אָמַר לְהוּ רַבִּי אַחָא, לִית עֲתָא לְקַיָּמָא הֵכִי, דְּשַׁעְתָּא דְּחִיקָא, אָבַל אֲפִרְשׁוּ מִנְכוֹן אֲרַבְעִין בְּנֵי נֶשָׂא מֵאֲנוּן דְּזַפְאִין יְתִיר, עֲשֶׂרָה עֲשֶׂרָה לְאֲרַבְעָה חוֹלְקִין, וְאֲנָא עִמְכוֹן, עֲשֶׂרָה לְזוּוּיָתָא דְּמֵאֲתָא, וְעֲשֶׂרָה לְזוּוּיָתָא דְּמֵאֲתָא, וְכֵן

 מתוק מדבש

עליו כל בני העיר, אָמְרוּ גִבְרָא רַבָּא אֶתָּא הֵכָא נִזְיִל לְגַבְיָהּ אמרו אדם גדול בא לכאן נלך אליו, אֲתוּ לְגַבְיָהּ, אָמְרוּ לִיהּ לֹא חָס עַל אוֹבְדָנָא באו אליו ואמרו לו וכי אינך חס על שאנו נאבדים ומתים, אָמַר לְהוּ מָהוּ אמר להם ע"י מה, אָמְרוּ לִיהּ דְּאִית שְׁבַעַה יוֹמִין דְּשֹׁאֲרֵי מוֹתָנָא בְּמֵאֲתָא אמרו לו כבר שבעה ימים שהתחילה מגפה בעיר, וְכָל יוֹמָא אֲתַתְּקַף וְלֹא אֲתַבְּטַל וכל יום מתגברת יותר ואינה מתבטלת, אָמַר לְהוּ, נִזְיִל לְבִי כְּנִשְׁתָּא וְנִתְבַּע רַחֲמֵי מִן קָדָם קְדָשָׁא פְּרִיף הוּא אמר להם נלך לבית הכנסת ונבקש רחמים מלפני הקב"ה, ונתכוין להחזירם שם בתשובה, עַד דְּהוּ אָזְלִי, אֲתוּ וְאָמְרוּ פְּלוֹנִי וּפְלוֹנִי מִיתוּ וּפְלוֹנִי וּפְלוֹנִי נָטוּ לְמוֹת עד שהיו הולכים באו ואמרו על כמה אנשים שמתו ועל כמה שהם נוטים למוות, אָמַר לְהוּ רַבִּי אַחָא, לִית עֲתָא לְקַיָּמָא הֵכִי דְּשַׁעְתָּא דְּחִיקָא אין העת עתה לעמוד ולהתפלל כי השעה דחוקה וצריך לעסוק בענין הקטורת לבטל המגפה, אָבַל אֲפִרְשׁוּ מִנְכוֹן אֲרַבְעִין בְּנֵי נֶשָׂא מֵאֲנוּן דְּזַפְאִין יְתִיר אבל תפרישו מכם ארבעים אנשים מאותם שהם הצדיקים ביותר, עֲשֶׂרָה עֲשֶׂרָה לְאֲרַבְעָה חוֹלְקִין וְאֲנָא עִמְכוֹן ויתחלקו עשרה עשרה אנשים לר' חלקים ואני עמכם, עֲשֶׂרָה לְזוּוּיָתָא דְּמֵאֲתָא וְעֲשֶׂרָה לְזוּוּיָתָא דְּמֵאֲתָא וְכֵן לְאֲרַבְעָה זוּוּיָתָא

לֶאֱרָבַע זְוויִיתָא דְמֵאֲתָא, וְאִמְרוּ בְרַעוֹת נַפְשָׁכוֹן עֲנִינָא דְקַטְרַת
בוֹסְמִין דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִיב לְמִשָּׁה, וְעֲנִינָא דְקַרְבְּנָא עֲמִיָּה.

עֲבֵדוּ בְּן תְּלַת זְמָנִין, וְאִעֲבְרוּ בְּכָל מֵאֲתָא לֶאֱרָבַע זְוויִיתָא, וְהוּוּ
אֲמְרִין בְּן, לְבִתְרָא אָמַר לְהוּ נִיזִיל לְאַנּוֹן דְּאוּשִׁיטוּ לְמִימַת,
וְאִפְרִישׁוּ מִנִּיכּוּ לְבִתְהוּוֹן וְאִמְרוּ כְדִין, וְכֵד תְּסִימוּ, תְּמָרוֹן אֲלִין
פְּסוּקִיָּא, וְיִאמְרֵי מִשָּׁה אֶל אֶהְרִן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ וְגו',
וְיִקַּח אֶהְרִן וְגו' וְיַעֲמֵד בֵּין הַמַּתִּים וְגו', וְכֵן עֲבֵדוּ וְאִתְבַּטְּל מִנִּיָּהוּ.
שְׁמַעוּ הַהוּא קְלָא דְאָמַר, סַתְרָא סַתְרָא, קַמִּיָּתָא אוּחִילוּ לְעִילָא,

---

 מתוק מדבש

דְּמֵאֲתָא לְכָל אַחַת מֵד' זְוויִית הַעִיר עֲשֵׂרָה אַנְשִׁים, וְאִמְרוּ בְרַעוֹת נַפְשָׁכוֹן
עֲנִינָא דְקַטְרַת בּוֹסְמִין דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יְהִיב לְמִשָּׁה וְתִאמְרוּ בְרַצוֹן
וּבְכֹונַת נַפְשָׁכֶם עֲנִיני קטורת הסמים שהקב"ה צוה למשה, וְעֲנִינָא דְקַרְבְּנָא
עֲמִיָּה ואחר אמירת הקטורת תאמרו גם עניני הקרבנות.

עֲבֵדוּ בְּן תְּלַת זְמָנִין עֲשׂוּ כֵן שִׁאמְרוּ פִרְשַׁת הַקְטוֹרֶת וְהַקְרַבְנוֹת ג' פַּעֲמִים,
וְאִעֲבְרוּ בְּכָל מֵאֲתָא לֶאֱרָבַע זְוויִיתָא וְהוּוּ אֲמְרִין בְּן וְעֵבְרוּ בְּכָל
ד' זְוויִית הַעִיר וְאִמְרוּ כֵן, לְבִתְרָא אָמַר לְהוּ נִיזִיל לְאַנּוֹן דְּאוּשִׁיטוּ לְמִימַת
אח"כ אמר להם, נלך לאותם הנוטים למות, וְאִפְרִישׁוּ מִנִּיכּוּ לְבִתְהוּוֹן וְאִמְרוּ
כְדִין וְתִפְרִישׁוּ מִכֶּם אַנְשִׁים שִׁילְכוּ לְבִתְהֵם וְגַם שֶׁם יִאמְרוּ כֵן כְּמוֹ שִׁאמְרֵנוּ,
וְכֵד תְּסִימוּ תְּמָרוֹן אֲלִין פְּסוּקִיָּא וְכִאֲשֶׁר תְּסִימוּ תִאמְרוּ אֵלּוּ הַפְּסוּקִים
וְיִאמְרֵי מִשָּׁה אֶל אֶהְרִן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ וְגו', וְיִקַּח
אֶהְרִן וְגו' וְיַעֲמֵד בֵּין הַמַּתִּים וְגו', וְכֵן עֲבֵדוּ וְאִתְבַּטְּל מִנִּיָּהוּ וְכֵן
עֲשׂוּ וְנִתְבַּטְּלָה הַמַּגְפָּה מֵהֶם.

שְׁמַעוּ הַהוּא קְלָא דְאָמַר סַתְרָא סַתְרָא שְׁמַעוּ קוֹל שִׁאמַר סוּדֵי סוּדוֹת נִתְגַּלָּה
כֵּאן, קַמִּיָּתָא אֲנַחִילוּ לְעִילָא (ה"ג הנפש זוד) סוד זה הנחילהו מימי
קדם למעלה, ר"ל הוא הסוד שגלה מלאך המות למשה רבינו כשעלה לשמים

דְּהָא דִּינָא דְשִׁמְיָא לֹא אֲשְׁרֵי הָכָא, דְּהָא יִדְעֵי לְבִטְלָא לִיָּה, חֲלֵשׁ לְבִיָּה דְרַבֵּי אַחָא, אֲדַמּוּף, שְׁמַע דְּאֲמַרֵי לִיָּה, כַּד עֲבַדְתָּ דָא, עֲבִיד דָא, זִיל וְאִימָא לֹון דִּיחֲזָרוּן בְּתַשׁוּבָה, דְּחִיבִין אֲנוּן קַמָּאי, קָם וְאַחֲזֹר לְהוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלִימָתָא, וְקַבִּילוּ עֲלֵיהוּ דְלֹא יִתְבַטְלוּן מְאוּרֵיתָא לְעֵלַם, וְאַחֲלִיפוּ שְׁמָא דְקַרְתָּא וְקַארוּן לָהּ מְאֵתָא מַחְסִיא.

אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה, לֹא דִי לְהֵם לְצַדִּיקִים שְׁמִבְטְלִין אֶת הַגְּזֵרָה, אֲלֵא לְאַחַר בְּן שְׁמִבְרַכִּין לְהֵם, תַּדַּע לָךְ שְׁפֵן הוּא, דְּכִינֹן שְׁהַנְשִׁמָּה אוֹמְרַת לַגּוֹף מְהֵרֵי שְׁלֵשׁ סָאִים וְגו', וְכַל אוֹתוֹ הֶעֱנָן.

מתוק מדבש

לקבל התורה שהקטורת מבטלת את המגפה, והוא כנחלה לישראל שלא ישתנה לעולם, דְּהָא דִּינָא דְשִׁמְיָא לֹא אֲשְׁרֵי הָכָא דְּהָא יִדְעֵי לְבִטְלָא לִיָּה כִּי דִּין הַשָּׁמַיִם אֵינּוּ שׁוֹרָה כִּאֵן כִּי יוֹדְעִים לְבַטֵּל אוֹתוֹ, חֲלֵשׁ לְבִיָּה דְרַבֵּי אַחָא נִחְלֵשׁ לְבוּ שֶׁל ר' אחא לפי שבטל את הגזרה בכחו ולא החזירים בתשובה בתחלה, אי נמי שנתגרו בו החיצונים על שהתריס כנגדם, אֲדַמּוּף שְׁמַע דְּאֲמַרֵי לִיָּה כַּד עֲבַדְתָּ דָא עֲבִיד דָא נִתְנַמְנַם ר' אחא ושמע שאמרו לו כמו שעשית זאת לבטל מהם המגפה עשה גם זאת, זִיל וְאִימָא לֹון דִּיחֲזָרוּן בְּתַשׁוּבָה דְּחִיבִין אֲנוּן קַמָּאי לָךְ וְאִמְרוּ לָהֶם שִׁיחֲזֹרוּ בְּתַשׁוּבָה כִּי חֲטִיאִים הֵם לְפָנַי, קָם וְאַחֲזֹר לְהוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלִימָתָא קָם וְהַחֲזִיר אוֹתָם בְּתַשׁוּבָה שְׁלִימָה, וְקַבִּילוּ עֲלֵיהוּ דְלֹא יִתְבַטְלוּן מְאוּרֵיתָא לְעֵלַם וְקַבִּלוּ עֲלֵיהֶם שֶׁלֹא יִתְבַטְלוּ מִלְּמוּד הַתּוֹרָה לְעוֹלָם, וְאַחֲלִיפוּ שְׁמָא דְקַרְתָּא וְקַארוּן לָהּ מְאֵתָא מַחְסִיא וְהַחֲלִיפוּ שֶׁם הַעִיר וְקִרְאוּ לָהּ מְאֵתָא מַחְסִיא עַל שֶׁם שֶׁהִקְבִּי"ה חָס עֲלֵיהֶם (וזה היה נאמן שזכר) וְאֵן זֶה מַחֵס מַחְסִיא שְׁנַנְגַל, וְלִכְן נִקְרָא לְעִיל דָּף כַּס ע"כ כִּפּר טַרְשָׁא שֶׁלֹא לְהַחֲלִיפוּ צַעִיר שְׁנַנְגַל.

אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה, לֹא דִי לְהֵם לְצַדִּיקִים שְׁמִבְטְלִין אֶת הַגְּזֵרָה, אֲלֵא לְאַחַר בְּן שְׁמִבְרַכִּין לְהֵם ר"ל שְׁעוֹד מִקְבָּלִים שְׁפַע בְּרַכָּה מִלְּמַעְלָה, תַּדַּע לָךְ שְׁפֵן הוּא, דְּכִינֹן שְׁהַנְשִׁמָּה אוֹמְרַת לַגּוֹף מְהֵרֵי שְׁלֵשׁ סָאִים וְגו', וְכַל אוֹתוֹ הֶעֱנָן שִׁיחַעֲסֵק בְּעִנְיֵי הַקְּרִבּוֹת, וּמִבְטָל אֶת הַדִּין, מֵה

ומבטל את הדין, מה פתיב ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה, הרי ברכה, פיון שרואים אותה המלאכים שזה לקח עצה לנפשו, מה עושים, הולכים אצל הרשעים לעין בדינם, ולעשות בהם משפט, הדא הוא דכתיב ויקומו משם האנשים וישקיפו על פני סדום, למקום הרשעים לעשות בהם משפט, הדא הוא דאמר רבי יהודה, כף דרפו של צדיק, פיון שרואה שמעייניו בדינו, אינו מתאחר לשוב ולהתפלל ולהקריב (על) חלבו ודמו לפני צורו, עד שמסתלקין בעלי הדין ממנו, דכיון שאמר וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו, מה פתיב בנשמה, וימהר אברהם האהלה אל שרה, בחפזון ובמהירות בלא שום העפכה, מיד ממהרת הנשמה אצל הגוף להחזירו למוטב, ולבקש במה שיתכפר לו, עד שמסתלקין ממנו בעלי הדין.

 מתוק מדבש

פתיב ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה, הרי ברכה כמו ששרה נתברכה כן כן הגוף מתברך בברכה מלמעלה, פיון שרואים אותם המלאכים (ס"ג) היינו המקטרגים, שזה לקח עצה לנפשו באמירת הקרבנות, מה עושים, הולכים אצל הרשעים לעין בדינם, ולעשות בהם משפט ולענוש אותם, הדא הוא דכתיב ויקומו משם האנשים וישקיפו על פני סדום היינו למקום הרשעים לעשות בהם משפט. הדא הוא דאמר רבי יהודה, כף דרפו של צדיק, פיון שרואה שמעייניו בדינו אינו מתאחר לשוב ולהתפלל ולהקריב חלבו ודמו לפני צורו היינו שמענה בצום נפשו שנחשב כאלו הקריב חלבו ודמו על גבי המזבח, עד שמסתלקין בעלי הדין ממנו, דכיון שאמר וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו, מה פתיב בנשמה, וימהר אברהם האהלה אל שרה, בחפזון ובמהירות בלא שום העפכה, מיד ממהרת הנשמה אצל הגוף להחזירו למוטב, ולבקש עצה במה שיתכפר לו, עד שמסתלקין ממנו בעלי הדין.

הקטרת באה על שמחה והמתקת הדינים

פְּתַח רַבִּי חִזְקִיָּה וְאָמַר, (תהלים קמ"ג) תַּכּוֹן תְּפַלְתִּי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כְּפִי מִנְחַת עֶרֶב, אֲמַאי מִנְחַת עֶרֶב, וְלֹא צְלוֹתָא דְצַפְרָא, דְּלֹא כְּתִיב תַּכּוֹן תְּפַלְתִּי בְּבִקְרָ.

אֲלֵא הֵכִי אֶתְמַר, תַּכּוֹן תְּפַלְתִּי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ, דְּקִטְרַת לָא אֶתְיָא אֲלֵא עַל חֲדוּהָ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (משלי כ"ט) שְׁמֵן וְקִטְרֶת יִשְׁמַח לֵב, וְעַל דָּא פְּהִינָא כּד אֲדִלִּיק בּוֹצִינִין הָוָה מְקַרִּיב קְטֹרֶת,

מתוק מדבש

הקטרת באה על שמחה והמתקת הדינים, יתבאר בו ענין השמחה והתעוררות החסד שגורמת הקטרת בעליונים והמתקת הגבורות עד שהיא משמחת את הכל.

(מקור המאמר זוהר פ"ו וי"ד דף רכ"ט ע"ג-ל ע"ה, וצ"ל אורינו כ"ך ד ע"מ תקמג - תקמד)

פְּתַח רַבִּי חִזְקִיָּה וְאָמַר לפרש מש"כ **תַּכּוֹן תְּפַלְתִּי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ** תהיה תפילתי נכונה לפניך כהקטרת קטורת, **מִשְׁאֵת כְּפִי מִנְחַת עֶרֶב** מה שאני נושא כפי אליך בתפלה תחשב כמנחת ערב, כלומר שתקבל תפילתי כמו שאתה מקבל את תפלת המנחה שהיא בערב, ולכן מקשה **אֲמַאי מִנְחַת עֶרֶב** למה אמר מנחת ערב **וְלֹא צְלוֹתָא דְצַפְרָא** ולא אמר כתפלת הבקר, ועוד **דְּלֹא כְּתִיב תַּכּוֹן תְּפַלְתִּי בְּבִקְרָ** שהרי לא כתוב תכון תפילתי בבקר שתהיה מנחת הערב דבר והפכו.

ומתרץ **אֲלֵא הֵכִי אֶתְמַר** אלא כך למדנו **תַּכּוֹן תְּפַלְתִּי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ** נקט דוקא קטורת דקטורת לָא אֶתְיָא אֲלֵא עַל חֲדוּהָ שהקטורת לא באה אלא על שמחה דהיינו על המתקת הדינים הגורמת שמחה, **הִדָּא הוּא דְכְּתִיב שְׁמֵן וְקִטְרֶת יִשְׁמַח לֵב** ריח שמן אפרסמון וריח קטורת משמחין לב, **וְעַל דָּא פְּהִינָא כּד אֲדִלִּיק בּוֹצִינִין הָוָה מְקַרִּיב קְטֹרֶת** ועל כן כשהדליק הכהן

כִּמָּה דָּאֵתָּ אָמַר (שמות ל ז) בְּהִיטִיבוּ אֶת הַנְּרוֹת יִקְטִירְנָה, וּבַהֲעֵלוֹת אֶהְרֶן אֶת הַנְּרוֹת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירְנָה, בְּצִפְרָא עַל חֲדוּה, דְּשַׁעְתָּא גְרִים, בְּרַמְשָׁא לְמַחְדֵי סֹטֵר שְׂמָאֵלָא, וְהִכִּי אֲתַחְזִי, וְלַעֲלֵם לֹא אֲתִי אֵלָא עַל חֲדוּה.

וְתָא חֲזִי קְטֹרֶת מְקַשֵּׁר קְשָׁרִין, וְאֶחִיד לְעֵילָא וְתַתָּא, וְדָא אַעְבֵּר מוֹתָא וְקִטְרוּגָא וְרוּגְזָא דְלֹא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה בְּעֵלְמָא, כִּמָּה דְכָתִיב (מלכים יז יב) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֶן, קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ, וְשִׁים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מִהֶרָה וְגו', לְכַתֵּר דָּא כְּתִיב וַיִּרְץ (אֶהְרֶן) וְגו', וַיִּכְפֹּר עַל הָעַם, וַיְכַתִּיב וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמַּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה, בְּגִין דְּלֹא יִכְלִין כָּל סֹטְרִין

מתוק מדבש

את נרות המנורה היה מקטיר את הקטורת [וכו'], כִּמָּה דָּאֵתָּ אָמַר בְּהִיטִיבוּ אֶת הַנְּרוֹת יִקְטִירְנָה, וּבַהֲעֵלוֹת אֶהְרֶן אֶת הַנְּרוֹת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירְנָה, ומפרש בְּצִפְרָא עַל חֲדוּה דְּשַׁעְתָּא גְרִים בבקר הקטיר את הקטורת על השמחה כי השעה שהיא שעת התעוררות החדסד גרמה השמחה, בְּרַמְשָׁא לְמַחְדֵי סֹטֵר שְׂמָאֵלָא וְהִכִּי אֲתַחְזִי בערב הקטיר הקטורת לשמח ולהמתיק את צד השמאל וכן ראוי לעשות, וְלַעֲלֵם לֹא אֲתִי אֵלָא עַל חֲדוּה ולעולם לא באה הקטורת אלא על שמחה להמתיק הדינים.

וְתָא חֲזִי, קְטֹרֶת מְקַשֵּׁר קְשָׁרִין וּבָא וְרָאָה כִּי הַקְטֹרֶת הִיתָה מְקַשֶּׁרֶת וּמִיחַדָּת אֵת כָּל הַסְפִירוֹת, כִּי כֵן מֵלֵת קְטוֹרֶת פִּירוּשָׁה קֶשֶׁר, וְאֶחִיד לְעֵילָא וְתַתָּא ואחווה למעלה ולמטה, וְדָא אַעְבֵּר מוֹתָא וְקִטְרוּגָא וְרוּגְזָא דְלֹא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה בְּעֵלְמָא והקטורת מעברת את המגפה וקטרוג ורוגז שלא יוכלו לשלוט בעולם, כִּמָּה דְכָתִיב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֶן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מִהֶרָה וְגו', לְכַתֵּר דָּא כְּתִיב אַחֲ"כ כָּתוּב וַיִּרְץ וְגו' וַיִּכְפֹּר עַל הָעַם, וַיְכַתִּיב וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמַּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה, בְּגִין דְּלֹא יִכְלִין כָּל סֹטְרִין בִּישִׁין

בישין וְכַל מִקְטָרְגִין לְמִיקָם קָמִי קְטָרֶת, וְעַל דָּא אִיהוּ רְזָא (ס"ב)
 חֲדָוָה דְכֻלָּא וְקִשּׁוּרָא דְכֻלָּא.

וּבְשַׁעְתָּא דְמִנְחָה דְדִינָא שְׂרִיָא בְּעֻלְמָא, אֲתַפְוִין דְדוּד בְּהַהוּא
 צְלוֹתָא, דְכֻתִּיב תַּכּוֹן תַּפְלְתִּי קְטָרֶת לְפָנֶיךָ וְגו', וְהָאִי
 צְלוֹתָא דְסָלִיק יַעֲבֵר רוּגְזָא דְדִינָא קְשִׁיָא דְשְׁלִיט הַשְׁתָּא בְּהָאִי
 זְמָנָא, בְּהַהוּא קְטָרֶת דְדַחִי וְאֵעֵבֵר קָמִיָּה כָּל רוּגְזָא, (דְסָלִיק
 הַשְׁתָּא בְּהָאִי שַׁעְתָּא בְּהַהוּא קְטָרֶת דְאֵעֲדִי כָּל רוּגְזָא) וְכָל קְטָרוּגָא
 דְעֻלְמָא, (ס"ב ל"ג הֵינְנוּ דְכֻתִּיב), (ס"ב מ"א טַעְמָא בְּגִין דְאִיְהִי) מְנַחַת
 עָרֵב דְדִינָא תְלִיָא בְּעֻלְמָא.

 מתוק מדבש

וְכַל מִקְטָרְגִין לְמִיקָם קָמִי קְטָרֶת לְפִי שְׁכַל כַּחוֹת הַרְעִים וְכַל הַמִּקְטָרְגִים
 לֹא יִכּוּלִים לַעֲמוּד לְפָנֵי הַקְטוֹרֶת, וְעַל דָּא אִיהוּ חֲדָוָה דְכֻלָּא וְקִשּׁוּרָא
 דְכֻלָּא וְעַל כֵּן הַקְטוֹרֶת הִיא מִשְׁמַחַת אֶת הַכֹּל וּמִקְשֶׁרֶת אֶת הַכֹּל.

וּבְשַׁעְתָּא דְמִנְחָה דְדִינָא שְׂרִיָא בְּעֻלְמָא וּבְשַׁעַת הַמִּנְחָה כְּשֶׁהֲדִין שׁוּרָה
 בְּעוֹלָם, אֲתַפְוִין דְדוּד בְּהַהוּא צְלוֹתָא נִתְכּוֹן דוּד בְּאוֹתָהּ הַתַּפְלָה
 דְכֻתִּיב תַּכּוֹן תַּפְלְתִּי קְטָרֶת לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כְּפִי מִנְחַת עֶרֶב, וְהָאִי צְלוֹתָא
 דְסָלִיק וְתַפְלָה זֶו שַׁעְתָּה לְמַעְלָה, יַעֲבֵר רוּגְזָא דְדִינָא קְשִׁיָא דְשְׁלִיט
 הַשְׁתָּא בְּהָאִי זְמָנָא תַּעֲבִיר וְתַבְטַל הַרוּגָו שֶׁל דִּין הַקְשָׁה הַשׁוּלֵט בּוֹמֵן הַמִּנְחָה,
 בְּהַהוּא קְטָרֶת דְדַחִי וְאֵעֵבֵר קָמִיָּה כָּל רוּגְזָא וְכָל קְטָרוּגָא דְעֻלְמָא
 בְּכַח הַקְטוֹרֶת הַדּוּחָה וּמַעֲבֵרֶת מִלְפָּנֵיהּ כֹּל רוּגָו וְכַל קְטוּרָו שְׁבַע עוֹלָם, הֵינְנוּ
 דְכֻתִּיב מְנַחַת עָרֵב לְכֵן כְּתוּב מִנְחַת עֶרֶב דְדִינָא תְלִיָא בְּעֻלְמָא שְׁאוּ דִּין
 תְּלוּי בְּעוֹלָם [וְכַח הַקְטוֹרֶת מִבְּטָלוֹ].

הקטרת מסלקת ומטהרת את הזוהמא

תָּא חֲזִי, קְטֹרֶת אִיהוּ קְדָמָאָה תְּדִיר קְדָם לְכֹלָא, וּבְגִינֵי כֶּף עוֹבְדָא
דְּקֹטְרַת אַצְטְרִיף לְאֶקְדָּמָא לְעֻלּוֹתָא בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבֵיחֵן, בְּגִין
דְּכֹל דָּא לֹא סִלְקָא, וְלֹא אֲתַתְּקֵן וְלֹא אֲתַקְשֵׁר, עַד דְּאֲתַעְבֵּר
זוֹהֵמָא.

מָה פְּתִיב (ויקרא טו טו) וְכִפֵּר עַל הַקֹּדֶשׁ וְגו', בְּקְדָמִיתָא, וּלְבַתֵּר
וּמְפֹשְׁעֵיהֶם לְכֹל חֲטָאתָם, וְעַל דָּא בְּעֵינֵן לְכַפְּרָא עַל קְדָשָׁא,
וְלֹא עֲבֵרָא זוֹהֵמָא, וְלֹא תִדְפְּאָה קְדָשָׁא, וּלְבַתֵּר שִׁירִין וְתוֹשְׁבֵיחָא
וְעֻלּוֹתֵין, כֹּלָא בְּדִקְאָמְרִין.

מתוק מדבש

הקטרת מסלקת ומטהרת את הזוהמא, בו יתפרש הענין שכל התפלות
והשירות והתשבחות אינם עולים למעלה עד שנטהרת הזוהמא על ידי הקטרת.

(מקור המאמר בזהר פר' ויקהל דף ריט ע"ג, ונציאונו כרך ס עמ' תפא-תפב)

תָּא חֲזִי, קְטֹרֶת אִיהוּ קְדָמָאָה תְּדִיר קְדָם לְכֹלָא בא וראה הקטרת היא
הראשונה תמיד קודם כל הקרבנות, וּבְגִינֵי כֶּף עוֹבְדָא דְּקֹטְרַת אַצְטְרִיף
לְאֶקְדָּמָא לְעֻלּוֹתָא לכן צריכים להקדים את מעשה הקטרת לתפלה, בְּשִׁירִין
וְתוֹשְׁבֵיחֵן ואפילו לשירות ותשבחות, בְּגִין דְּכֹל דָּא לֹא סִלְקָא לפי שכל התפלות
והשירות ותשבחות אינם עולים, וְלֹא אֲתַתְּקֵן וְלֹא אֲתַקְשֵׁר עַד דְּאֲתַעְבֵּר
זוֹהֵמָא ולא נתקנים ולא נקשרים היחודים עד שיעובר ונטהר הזוהמא ע"י הקטרת.

וראיה לדבר כי מָה פְּתִיב ביום הכפורים וְכִפֵּר עַל הַקֹּדֶשׁ מטומאות בני
ישראל, בְּקְדָמִיתָא בתחילה צריך לכפר מטומאות בני ישראל, על ידי
הקטרת שמעברת את הזוהמא, וּלְבַתֵּר ואח"כ וּמְפֹשְׁעֵיהֶם לְכֹל חֲטָאתָם
שמתכפרים על ידי הקרבנות, וְעַל דָּא בְּעֵינֵן לְכַפְּרָא עַל קְדָשָׁא ועל כן
צריכים לכפר תחילה על הקודש, וְלֹא עֲבֵרָא זוֹהֵמָא וְלֹא תִדְפְּאָה קְדָשָׁא
ולהעביר את הזוהמא ולטהר את המקדש ע"י הקטרת, וּלְבַתֵּר שִׁירִין וְתוֹשְׁבֵיחָא

זֶכַּאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי, דְּהָא אֵינּוּן
 יְדַעִין לְתַקְנָא תַקְוֹנָא דְלַעִילָא וְתַתָּא, כְּדַבְעִינּוּ לְתַקְנָא
 תַקְוֹנָא מִתַּתָּא לַעִילָא, עַד דְּאִתְקַשְׁרַת כֻּלָּא בְּקַשְׁוֹרָא חַד,
 בְּהֵהוּא קַטְוֹרָא (ס"א קַשְׁוֹרָא) עֲלָאָה, כְּדַבְעִינּוּ לְתַקְנָא (תַקְוֹנִין)
 דְלַתַתָּא, בְּעִינּוּ לְתַקְנָא בְּתַקְוֹנָא דְאִתְוֹן רְשִׁימִין, דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא אִתְקַרֵי בְּהוּן.

 מתוק מדבש

וְעֲלוֹתֵין וְאח"כ אומרים השירות ותשבחות והתפלות, שעל ידם מיחדים את כל
 העולמות, כֻּלָּא בְּדַקְאֶמְרִין הַכֵּל כְּמוֹ שֶׁאִמְרֵנוּ לַמַּעֲלָה.

ומסיק דבריו ואמר זֶכַּאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי
 אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, דְּהָא אֵינּוּן יְדַעִין לְתַקְנָא
 תַקְוֹנָא דְלַעִילָא וְתַתָּא כִּי הֵם יודעים לתקן תיקון שלמעלה ושלמטה, כְּדַבְעִינּוּ
 לְתַקְנָא תַקְוֹנָא מִתַּתָּא לַעִילָא כְּמוֹ שֶׁצְרִיכִים לַתְקַן אֶת הַתִּיקוּנִים מִלְּמַטָּה
 לַמַּעֲלָה [וכו'], עַד דְּאִתְקַשְׁרַת כֻּלָּא בְּקַשְׁוֹרָא חַד בְּהֵהוּא קַטְוֹרָא
 עֲלָאָה עַד שֶׁמִּתְקַשֵּׁר הַכֵּל יַחַד בְּקֶשֶׁר אֶחָד בְּאוֹתוֹ קֶשֶׁר הַעֲלִיּוֹן, כִּי כְּדַבְעִינּוּ
 לְתַקְנָא תַקְוֹנִין דְלַתַתָּא כְּשֶׁאֵנוּ צְרִיכִים לַתְקַן תַקְוֹנִים שֶׁלְמִטָּה דֵּהֵינּוּ תִיקוּן
 וַיְחַדֵּד [קודשא בריך הוא ושכינתיה], בְּעִינּוּ לְתַקְנָא בְּתַקְוֹנָא דְאִתְוֹן רְשִׁימִין
 דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִתְקַרֵי בְּהוּן אַז אֵנוּ צְרִיכִים לַתְקַן בְּתִיקוּן הָאוֹתִיּוֹת
 הַרְשׁוּמוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַוְיָ"ה שֶׁהִקְבִּ"ה נִקְרָא בָהֶם, כְּלוֹמֵר שֶׁצְרִיכִים לַתְקַן כֹּל
 הַפְּרָצוּפִים הַנִּרְמָזִים בְּאוֹתֵי הַשֵּׁם הַוְיָ"ה.

אין לך דבר הביב לפני הקב"ה בקטרת

בְּגוֹנוֹנָא דָא קְטָרְתָּ, כֹּל מֵאן דְאָרַח בְּהֵוּא תְנַנָּא, כִּד סְלִיק הֵהוּא עֲמוּדָא מִהֵיִיא מְעֵלָה עֶשֶׂן, הֵוּא מְבַרֵר לְבִיָּה בְּבִירֵוּ (דְנִהִירוּ בְחֻדוֹה), לְמַפְלַח לְמֵאֲרִיָּה, וְאַעְבֵּר מְנִיָּה זֹוהֵמָא דִּיֶּצֶר הָרַע, וְלֹא הֵוּא לִיָּה אֱלֹא לְבָא חֻדָא לְקַבֵּל אָבוּה דְבִשְׁמִיָּא, בְּגִין דְקְטָרְתָּ תְבִירוּ דִּיֶּצֶר הָרַע אִיְהוּ וְדֵאִי בְּכֹל סְטָרִין, וּכְמָה דִּיֶּצִין הֵוּא קְאִים עַל נִיסָא, אוּף קְטָרְתָּ, דְלִית לָךְ מְלָה בְּעֵלְמָא לְמַתְבַּר לִיָּה לְסִטְרָא אַחְרָא בַר קְטָרְתָּ.

מתוך מדבש

אין לך דבר הביב לפני הקטרת, בו יתבאר גודל כח הקטרת שהיה מברר את לב האדם המריח בה להיות זך וטהור לעבודת ה' בלבב שלם. ומבטלת כשפים ודברים רעים מן הבית.

(מקור המאמר זוהר פר' וקהל דף ריש ע"ב, וצנזאומינו כנך ס עמ' מעא - מעג)

בְּגוֹנוֹנָא דָא קְטָרְתָּ כַעִין הַצִּיץ הִיָּה גַם הַקְטָרְתָּ, כִּי כֹּל מֵאן דְאָרַח בְּהֵוּא תְנַנָּא כֹּל מִי שֶׁהִיָּה מְרִיחַ מֵעֶשֶׂן הַקְטָרְתָּ, כִּד סְלִיק הֵהוּא עֲמוּדָא מִהֵיִיא מְעֵלָה עֶשֶׂן, (כְּדֵאִיתָא בְּמִס' יוֹמָא (דף נג ע"ב), שֶׁהִיוּ נוֹתְנִים בְּהַקְטָרְתָּ עֵיקָר מֵעֵלָה עֶשֶׂן, וְעִי"ז הִיָּה עֶשֶׂן הַקְטָרְתָּ מִתְמַר וְעוֹלָה כְּמִקְל עַד שֶׁהִגִּיעַ לְשִׁמֵי קוֹרָה, כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ לְשִׁמֵי קוֹרָה מִמִּשְׁמַשׁ וְיוֹרֵד בְּכַתְלִים עַד שֶׁנִּתְמַלֵּא הַבַּיִת עֶשֶׂן), וְזֶה הִרִיחַ הֵוּא מְבַרֵר לְבִיָּה בְּבִירֵוּ לְמַפְלַח לְמֵאֲרִיָּה הִיָּה מְבַרֵר אֶת לְבוֹ לְהִיּוֹת זָךְ וְטָהוֹר לְעַבּוֹד לְקוֹנוֹ בְּלִבְבֵי שְׁלֵם, וְאַעְבֵּר מְנִיָּה זֹוהֵמָא דִּיֶּצֶר הָרַע וְהִיָּה מְעַבֵּיר מִמֶּנּוּ אֶת זֹוהַמַּת הַיֶּצֶר הָרַע, וְלֹא הֵוּא לִיָּה אֱלֹא לְבָא חֻדָא לְקַבֵּל אָבוּה דְבִשְׁמִיָּא וְלֹא הִיָּה לוֹ אֵלָא לְבֹ אַחַד אֶל אֲבִיו שְׁבִשְׁמִים, בְּגִין דְקְטָרְתָּ תְבִירוּ דִּיֶּצֶר הָרַע אִיְהוּ וְדֵאִי בְּכֹל סְטָרִין לְפִי שֶׁהַקְטָרְתָּ וְדֵאִי הוּא מְשַׁבֵּר אֶת כֹּחַ הַיֶּצֶר בְּכֹל הַצְדִידִים, וּכְמָה דִּיֶּצִין הֵוּא קְאִים עַל נִיסָא וְכִמוֹ שֶׁהַצִּיץ הִיָּה עוֹמֵד עַל נֶס, כִּי מִי שֶׁהִיָּה מִסְתַּכֵּל בּוֹ הִיָּה חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אוּף קְטָרְתָּ גַם הַקְטָרְתָּ עֲמֵדָה עַל

תָּא חֲזִי מַה פְּתִיב, (נמדבר י' י"א) קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת, מאי טעמא, כי יצא הקצף מלפני יהו"ה החל הנגף, דהא לית תבירו להווא סטרא בר קטרת, דלית לך מלה חביבא קמי קדשא בריה הוא פקטרת, וקיימא לבטלא חרשין ומלין בישין מביתא, ריחא ועשנא דקטרת דעבדי בני נשא, בהווא עובדא איהו מבטל, כל שכן קטרת.

 מתוק מדבש

נס, כי ריחו היה גורם לעבוד להקב"ה בלב שלם, דלית לך מלה בעלמא למתבר ליה לסטרא אחרא, בר קטרת כי אין לך דבר בעולם לשבר את הסטרא אחרא, כמו הקטרת.

תָּא חֲזִי מַה פְּתִיב בא וראה מש"כ, שאמר משה לאהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת, מאי טעמא למה צוה להביא קטרת, כי יצא הקצף מלפני יהו"ה החל הנגף, דהא לית תבירו להווא סטרא בר קטרת כי אין שבירה לסטרא אחרא אלא על ידי הקטרת, דלית לך מלה חביבא קמי קדשא בריה הוא פקטרת כי אין לך דבר חביב לפני הקב"ה כקטרת, וקיימא לבטלא חרשין ומלין בישין מביתא ועומדת לבטל הכשפים ודברים רעים מן הבית, אפילו ריחא ועשנא דקטרת דעבדי בני נשא ריחא ועשן הקטרת שעושים בני אדם גם כן מבטל כשפים, ואמר הרי קל וחומר בהווא עובדא איהו מבטל ומה במעשה שבני אדם עושים הוא מבטל את הכשפים, כל שכן קטרת שהקטירו בבית המקדש שבודאי היה מבטל את כל כחות הסטרא אחרא.

סגולת אמירת עניני הקרבנות בבית הכנסת

אמר רבי פרוספדאי, האי מאן דמדכר בפומיה בכתי כנסיות ובכתי מדרשות, עניינא דקרבניא ותקרבתיא ויכוון בהו, ברית פרותה הוא, דאנון מלאכיא דמדפרין חוביה לאבאשא ליה, דלא יכלין למעבד ליה אלמלא טיבו, ומאן יוכח, האי פרשתא יוכח, דכיון דאמר והנה שלשה אנשים נצבים עליו, מהו עליו, לעיין בדיניה, פיון דחמא נשמתא דצדיקיא כף, מה כתיב וימהר אברהם האהלה וגו', מהו האהלה, בית המדרש,

מתוק מדבש

סגולת אמירת עניני הקרבנות בבית הכנסת, יתבאר בו שהמלאכים הממונים להזכיר עונות האדם מסתלקים מעליו ואינם יכולים להרע לו כאשר מזכיר בפיו עניני הקרבנות בכתי כנסיות ובכתי מדרשות.

(מקור המאמר זוהר פר' וילא דף ק ע"א-ע"ב נמדעט העולם, ונצלווינו כחן ז עמ' תפד - תפיה)

אמר רבי פרוספדאי, האי מאן דמדכר בפומיה בכתי כנסיות ובכתי מדרשות עניינא דקרבניא מי שמזכיר בפיו בכתי כנסיות ובכתי מדרשות עניני הקרבנות, ותקרבתיא ועניני המנחות, ויכוון בהו ויכוין בהם, ברית פרותה הוא דאנון מלאכיא דמדפרין חוביה לאבאשא ליה נכרתה ברית על זה שאותם המלאכים הממונים להזכיר עונות האדם להרע לו, דלא יכלין למעבד ליה אלמלא טיבו שלא יכולים לעשות לו רע רק טוב, ומאן יוכח ומי מוכיח על זה, האי פרשתא יוכח זאת הפרשה תוכיח, דכיון דאמר והנה שלשה אנשים נצבים עליו היינו ג' מלאכים הממונים להזכיר עונות האדם, מהו עליו הלא לא עמדו עליו אלא אצלו, לעיין בדיניה אלא עליו פי' לעיין בדינו, פיון דחמא נשמתא דצדיקיא כף כיון שרואה נשמת הצדיק כך, מה כתיב, וימהר אברהם שרומז על הנשמה, האהלה וגו' ומפרש מהו האהלה היינו בית המדרש, ומש"כ אל שרה פי' אל הגוף

ומהו אומר מהרי שלש סאים, ענין הקרבנות, ונשמתא מתפונות בהו, הדיא הוא דכתיב ואל הפקר רץ אברהם, וכדין נייחא להו ולא יכלין לאבאשא ליה.

האומר פטום הקטרת לאחר תפילת שחרית כאילו הקטיר קטרת בבית המקדש

ומדסליקת לאף אתקרי קטרת, הדיא הוא דכתיב (דניס לג י)
ישימו קטורה באפך, ולית דבטיל מותנא פעלמא

מתוק מדבש

הנקרא שרה, ור"ל שהנשמה מעוררת את הגוף, ומהו אומר הנשמה אל הגוף
מהרי שלש סאים פירוש הוא ענין הקרבנות והמנחות, שצריך לעסוק בהם,
ונשמתא מתפונות בהו והנשמה מכוונת בהם כאילו הקריבתם בבית המקדש,
הדיא הוא דכתיב ואל הפקר רץ אברהם פי' לעסוק בענין הקרבנות,
וכדין נייחא להו ואז נח להם להמלאכים ומסתלקים מעליו, ולא יכלין
לאבאשא ליה ולא יכולים להרע לו.

האומר פטום הקטרת לאחר תפילת שחרית כאילו הקטיר קטרת בבית
המקדש, בו יתבאר ענין פעולת הקטרת ותיקונה בעליונים שעל ידי זה
קושרת ומבטלת את הדין וממשכת כל מיני השפעות טובות.

(מקור המאמר צהר פר' פנחס דף רכז ע"א צרעיל מהימנא, וצנאווינו כך יד עמ'
קנט - קס)

ומדסליקת לאף אתקרי קטרת ומעת שעלה העשן לאף [לבחינת אף
שבעליונים] ונמתק שם נקרא קטרת, הדיא הוא דכתיב זהו
שכתוב ישימו קטורה באפך ואז הקטרת מבטלת את כל הדינים, ואמר ולית

בְּקִטְרֹת, דְּאִיהוּ קְשׁוּרָא דְּדִינָא בְּרַחֲמֵי, עִם רִיחַ נִיחּוּחַ בְּאֶף, תְּרַגּוּם דְּקֶשֶׁר קְטִירו, אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה, זָפָא חוּלְקָנָא דְּרוּחָנָא מְלִין סְתִימִין בְּאַתְגְּלִיָּיא.

עוֹד אָמַר בּוּצְיָנָא קְדִישָׁא, דְּבַתַּר דְּצְלוּתָא אִיהִי פְּקָרְבָנָא, מֵאֵן דְּיִמָּא פְּטוּם הַקְטָרֶת בְּתַר תְּהִלָּה לְדוֹד, בְּטִיל מוֹתְנָא מִבֵּיתָא.

 מתוק מדבש

דְּבְטִיל מוֹתְנָא פְּעֻלְמָא פְּקִטְרֹת ואין דבר שיבטל את המגפה מן העולם כמו הקטרת, דְּאִיהוּ קְשׁוּרָא דְּדִינָא בְּרַחֲמֵי שהיא מקשרת את הדין ברחמים וממתיקה אותו, עִם רִיחַ נִיחּוּחַ בְּאֶף עם הריח הניחוח הנזכר שהוא מצד הימין של האף, כי שאר דברים העולים מן הימין על ידי מצות גמילות חסדים ושאר מצות, אינם מתקנים כראוי, מפני שאפשר שלא יוכלו מימי החסד לבטל אש הגבורה, אבל על ידי הקטרת, הגבורה ממש מתעוררת בעשן הנזכר להקשר בריח שבימין, לעורר את היחוד והרחמים, ואמר כי תְּרַגּוּם דְּקֶשֶׁר קְטִירו התרגום של קשר הוא קטירו לשון קטרת, הרי שעצם שם קטרת מורה על קשירת הדין ברחמים, אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה, זָפָא חוּלְקָנָא דְּרוּחָנָא מְלִין סְתִימִין בְּאַתְגְּלִיָּיא אשרי חלקינו שהרווחנו דברים סתומים להבין אותם בגלוי.

עוֹד אָמַר בּוּצְיָנָא קְדִישָׁא עוד אמר המאור הקדוש שהוא רבי שמעון, דְּבַתַּר דְּצְלוּתָא אִיהִי פְּקָרְבָנָא מאחר שהתפלה היא חשובה כהקרבת הקרבן, לכן מֵאֵן דְּיִמָּא פְּטוּם הַקְטָרֶת בְּתַר תְּהִלָּה לְדוֹד מי שיאמר פטום הקטרת אחר תהלה לדוד שאומרים אחר תפלת העמידה, נחשב לו כאילו הקטיר קטרת בבית המקדש, והיא פועלת בסגולה לבטל את המגפה, לכן בְּטִיל מוֹתְנָא מִבֵּיתָא הוא מבטל את המגפה מן הבית, וממשכת כל מיני השפעות טובות.

סוד הקטרת שלפני ולפנים ביום הכיפורים

אמר ליה, אלעזר ברי, תא חזי, פל קרבנין וכל עלוון, נייחא הוא דקדשא בריה הוא, אבל לא הוה נייחא פמה דהאי קטרת, דקטרת מעליא מפלא, ובגין כך הוה מעלין ליה לגו בגו בלחישו, והא אתמר.

ובגין כך לא אתענשו כל בני נשא בשאר קרבנין ועלוון כמו בקטרת, דכל פולחנא דקדשא בריה הוא הכא אתקטר

מתוק מדבש

סוד הקטרת שלפני ולפנים ביום הכיפורים, יתפרש בו סוד ענין הקטרת בקדש הקדשים אחת בשנה ביום הכיפורים המורה על היחוד הגדול הנעשה על ידה בעליונים.

(מקור המאמר זוהר פר' אחרי דף נט ע"ג, ונצלוויטו כרך יא עמ' ג)

אמר ליה עוד אמר רבי שמעון לבנו, אלעזר ברי, תא חזי, פל קרבנין וכל עלוון נייחא הוא דקדשא בריה הוא בא וראה, כי כל הקרבנות וכל העולות הם לנחת רוח להקב"ה, כי בכלם כתוב אשה ריח ניחוח לה, אבל לא הוה נייחא פמה דהאי קטרת אבל לא היה מהם נחת לפניו כמו על ידי הקטרת, דקטרת מעליא מפלא כי הקטרת חשובה יותר מכל הקרבנות, אפילו מפר ושעיר של יום הכיפורים, ובגין כך הוה מעלין ליה לגו בגו בלחישו ולכן היו מכניסים אותה ביום הכיפורים לפני ולפנים בקדש הקדשים בחשאי, ואפילו בשאר ימים היו פורשים הכהנים מבין האולם ולמזבח בשעה שהקריבו את הקטרת, שזה מורה על היחוד הגדול הנעשה על ידה, והא אתמר והרי למדנו ענין זה.

ובגין כך לא אתענשו כל בני נשא בשאר קרבנין ועלוון כמו בקטרת ובשביל זה לא נענשו כל בני אדם בשאר קרבנות ועולות כמו בקטרת, כי מצינו שהיו מזבחים בבמות ולא נענשו מיד כמו בקטרת, דכל

וְאֶתְקַשֵּׁר יִתִּיר מִכֶּלֶא, וְעַל דָּא אֶקְרִי קְטָרְת, וְהָא אֶתְמַר (משלי כו ט)
שְׁמֵן וְקְטָרְת יִשְׁמַח לֵב.

רשב"י ביטל את המגפה

זִימְנָא חָדָא הוּה דְּכָר בְּלוּד, אֶתָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְמַתָּא,
אָמְרוּ לִיה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, מָאִי נַעֲבִיד, קָם וְעֵבֵר
בְּמַתָּא, וְחָמָא בְּנֵי נֶשֶׂא שְׂכִיבֵן, אָמַר, כָּל הָאִי בְּמַתָּא וְאֲנָא הָכָא,
גְּזַרְנָא דְּלִיבְטָל.

מתוק מדבש

פּוֹלְחָנָא דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּי כָל עֲבוּדַת הַקְּב"ה שֶׁהִיא לְקַשֵּׁר וְלִיַּחַד אֶת
פְּרָצוּפֵי הָאֲצִילוֹת, הָכָא אֶתְקַטֵּר וְאֶתְקַשֵּׁר יִתִּיר מִכֶּלֶא מִתְקַשֶּׁרֶת כֵּאֵן עַל
יַד הַקְּטָרֶת יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְעַל דָּא אֶקְרִי קְטָרְת וְעַל כֵּן נִקְרָאת קְטָרֶת מִלְשׁוֹן
קֶשֶׁר בִּלְשׁוֹן אֲרָמִי, וְהָא אֶתְמַר וְהָרִי לְמַדְנֵנו שַׁעַל זֶה נֹאמַר שְׁמֵן וְקְטָרְת
שֶׁהֵם סוּד הַמוֹחִין [הֶעֱלִינִים] שֶׁל חֲכָמָה וּבִינָה יִשְׁמַח לֵב מִשְׁמַחִים אֶת סִפִּירַת
הַתְּפָאֶרֶת הַנִּקְרָא לֵב.

רשב"י ביטל את המגפה, יסופר בו על גודל כחו דרבי שמעון בן יוחאי
לבטל בדיבורו את הגזרה.

(מקור המאמר ספר חדש חות דף קד ע"א-ב, ונציאורינו כרך ג עמ' תקלח-תקלט)

זִימְנָא חָדָא הוּה דְּכָר בְּלוּד פַּעַם אַחַת הִיָּה מְגִיפָה רַח"ל בְּעִיר לוד, אֶתָּא
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְמַתָּא בֵּא רַשְׁב"י לְהַעִיר, אָמְרוּ לִיה לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שִׁישׁ מְגִיפָה בְּעִיר, מָאִי נַעֲבִיד וּמָה נַעֲשֵׂה לְבַטֵּל אֶת הַמְּגִיפָה,
קָם וְעֵבֵר בְּמַתָּא קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְעֵבֵר בְּעִיר, וְחָמָא בְּנֵי נֶשֶׂא שְׂכִיבֵן וְרָאָה
בְּנֵי אָדָם שְׂמַחִים, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל הָאִי בְּמַתָּא וְאֲנָא הָכָא כֵּל זֶה הַמְּגִיפָה
בְּעִיר אֲפִילוּ שְׂאֵנִי כֵּאֵן, גְּזַרְנָא דְּלִיבְטָל אֲנִי גּוֹזֵר שֶׁתְּבַטֵּל הַמְּגִיפָה.

שָׁמְעוּ בְּרַת קָלָא דְהוֹת אֲמֶרָה, פּוֹקוּ מֵהֶכָּא, דְּהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֶּן יוֹחָאי הֶכָּא, דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גּוֹזֵר וְהוּא מְבַטֵּל,
הוּהוּ תַמְנָן רַבִּי חֲנִינְא, אֲתָא וְאָמַר לִיהּ לְרַבִּי מַאִיר, אָמַר לִיהּ רַבִּי
מַאִיר, שְׁבַחָא דִּילִיָּהּ מִי יָכִיל לְמִיקָם בֵּהּ, יָכִיל לָאו (גְּדוּל) כְּמִשָּׁה.

פְּתַח וְאָמַר (במדבר יז יא-יג) וַיֹּאמֶר אֶל אֶהְרֹן קַח אֶת הַמַּחֲתָה וְתֵן
עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים עָלֶיהָ קְטוֹרֶת, וּכְתִיב וַיִּקַּח
אֶהְרֹן וְגוֹמֵר, וּכְתִיב, וְהִנֵּה הַחֹל הַנֶּגֶף בָּעָם, וּכְתִיב וַיַּעֲמֹד בֵּין
הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֵר הַמַּגֵּפָה, כּוּלֵי הַאי אֲצַטְרִיף לִיהּ
לְמִשָּׁה לְמַטְרַת, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּמִמְרִיָּהּ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא גּוֹזֵר וְהוּא מְבַטֵּל מוֹתְנָא.

מתוך מדבש

שָׁמְעוּ בְּרַת קָלָא דְהוֹת אֲמֶרָה שְׁמַעוּ בַת קוּל שֶׁהִיָּתָה אוֹמֶרֶת לְהַמְשִׁחִיתִים,
פּוֹקוּ מֵהֶכָּא צֵאוּ מִכָּאן, דְּהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הֶכָּא כִּי
רַשְׁבַּ"י נִמְצָא כָּאן, דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גּוֹזֵר וְהוּא מְבַטֵּל שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא גּוֹזֵר גּוֹזֵרָה וְהוּא מְבַטֵּלוּ. הוּהוּ תַמְנָן רַבִּי חֲנִינְא הִיָּה שֶׁם רַבִּי חֲנִינְא,
אֲתָא וְאָמַר לִיהּ לְרַבִּי מַאִיר בֵּא וְאָמַר לְרַבִּי מַאִיר כִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בִּיטֵל אֶת
גּוֹרֶת הַמַּגִּיפָה מֵעִיר לוֹד, אָמַר לִיהּ רַבִּי מַאִיר לְרַבִּי חֲנִינְא, שְׁבַחָא דִּילִיָּהּ
מִי יָכִיל לְמִיקָם בֵּהּ מִי יָכִיל לַעֲמֹד בְּשַׁבְחוֹ וּמַעֲלָתוֹ, מִי לָאו מִי לֹא הִיָּה
רַבִּי שְׁמַעוֹן גְּדוּל כְּמִשָּׁה (עין גלגל רנא דף קלג ע"ב ושם נפיוזטו).

פְּתַח רַבִּי מַאִיר וְאָמַר לְפָרֵשׁ מֵה שְׁכַתוֹב (ס"ג הגר"א) וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֶל אֶהְרֹן
קַח אֶת הַמַּחֲתָה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים עָלֶיהָ קְטוֹרֶת,
וּכְתִיב, וַיִּקַּח אֶהְרֹן וְגוֹמֵר, וּכְתִיב, וְהִנֵּה הַחֹל הַנֶּגֶף בָּעָם, וּכְתִיב,
וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֵר הַמַּגֵּפָה, כּוּלֵי הַאי אֲצַטְרִיף
לִיהּ לְמִשָּׁה לְמַטְרַת כֹּל כֵּךְ הוּצַרְךָ מִשֶּׁה לְטְרוּחַ בְּטַל אֶת הַמַּגִּיפָה, וְרַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּמִמְרִיָּהּ בְּדִיבּוּרוֹ מְבַטֵּל אֶת הַמַּגִּיפָה, כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא גּוֹזֵר, וְהוּא מְבַטֵּל מוֹתְנָא דִּהִיָּינוּ אֶת הַמַּגִּיפָה.

נעזרת השם יתברך

סדר

קטורת

לצרה שלא תבוא רחמנא ליצלן

מיוסד ומקובל ע"פ איש אלקי מרן אברהם יהושע
העשיל זצוק"ל מאפטא, וזה לשונו הקדוש: להדפיס
סדר קטורת עם הכוונות מוגה ע"פ כתבי האר"י
הקדוש זלה"ה. ושאר ענינים המסוגלים למנוע כל
מחלה ר"ל, וה' הטוב ישמע שוועתם וימלא בטוב
משאלותם ויהיה שלום בחילם שלוח בארמנותם, אמן.

ונרפס זה זמן כביר ע"פ ציווי זלה"ה, וכאשר ספו
צוה כ"ק אדמו"ר צי"ע ממאגלניצא זצוק"ל זי"ע
להדפיס מחדש, ואמר בפיו הקדוש שהוא לשמירה
מעולה שיהיה ספר זה בבית יהודי.

והובא מחדש לבית הדפוס בפקודת אדמו"ר הגאון
ה"ה רשכב"ה וכו' כקש"ת מוהר"ר יחזקאל שרגא
האלברשטאם זעללה"ה משינאווא יצ"ו.

ועתה יו"ל ע"י מכון מתוק מדבש
פעיה"ק ירושלים תובב"א
שנת תש"פ לפ"ק

סוד אמירת פרשת הקטרת

זה לשון הרב הקדוש מוהר"ר חיים ויטאל זי"ע בספרו שער הכוונות (דף יג טור ד) בשם מורו רבינו האר"י הקדוש זי"ע: אמר לי מורי זכרונו לברכה לזמן המגפה בר מינן וזה עניינו, כבר הודעתין כי כל הנשמות של בני אדם הם ממה שמתברר מן ז' מלכי אדם דמיתו, וזה סוד אומרים ז"ל כל ישראל בני מלכים הם וכאשר בתוך הבורים יש קצת פסולת שלא הוברר זה הפסולת נעשה ארס וסם המות הממית לאדם בזמן המגפה, והוא סוד פסוק ידבק ד' בך את הדבר.

והענין הוא כי אותם הקליפות שיש באותם בירורים כנוכר הם המכים וגופים לאדם בזמן המגפה, ואחר שהכו אותו אינם נפרדים ממנו ותמיד דבוקים עמו ומקיפין אותו מכל סביבותיו שיעור כמה אמות, ולא עוד אלא אפילו באותה השכונה שעומד שם המוכה או אפילו איזה כלי ומלבוש שלו צריך להתרחק ממנו, וכל ההולך ומתדבק שם הוא מתדבק באותם הקליפות הנוכר ויכול להנוק.

וזהו טעם שבשאר החולאים והמכות שבפרשת כי תבוא לא כתב בהו ידבק כמו בענין הדבר והמגפה, לפי שבשאר החולאים אין הקליפות ההם מתדבקים שם, מה שאין כן במכת הדבר והמגפה שהיא מבהינת קליפות הבורים הנוכר, הם דבוקים בו ובמלבושיו ובשכונתו ובכל כליו, וכבר הודעתין בענין פטום הקטרת כי אותם י"א סממני הקטרת הם מה שנשאר בתוך הקליפות שלא יכלו להתברר, והם י"א אורות שבקדושה המחיים את הקליפות, וכאשר יעלו למעלה יסתלקו מתוך הקליפות וישארו בלתי חיות וימותו, ואינן מוזיקים.

וזוהו סוד הנוכר בוזה פרשת וירא במדרש הנעלם שטוב לומר פטום הקטרת בזמן המגפה, וכן מצינו במגפת עדת קרה שנעצרה על ידי הקטרת שהקטיר אהרן, ולכן טוב מאד בזמן המגפה בר מינן שבעת אומרו פטום הקטרת בתפלת שהרית ומנהה יכוין בה באותה כונה האמורה למעלה בסדר הקטורת.

וגם כן כאשר האדם קם אחר הצות לילה לעסוק בתורה אחר שיאמר תיקון הצות ככתוב במקומו, אחר כך יאמר פטום הקטורת בכונה ההיא, לפי שאחר הצות נכנת ממשלת הקליפה, ובפרט אם יתחברו י' אנשים יראי ה' ויקראו סדר פטום הקטורת יחד בכונה הנוכר יעשה רושם גדול למעלה אם יהיה אחר הצות לילה כנוכר.

אזהרה

אין לבטא שמות הקודש בפה, כי אם יכוין בהם במחשבה בלבד.

ומי שאינו בקי במיב הכוונות, יאמר המאמרים והפסוקים כפשוטן וירא מלגשת אל הקודש לכוין הכוונות, ויכלול עצמו עם כל הצדיקים המכוונים ויעלה לרצון לפני אדון כל.

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

סדר סמני הקטורת

קח דף פמים, הרי שנים כמ"ש חכמינו זכרונם לזכרה צגמרא (צמסכת כריתות דף ו' ע"ג), והם תפארת ויצו. נטף ושחלת וחלבנה, הם סוד הוד יסוד ומלכות, והרי הם ה' תחמונות, ויען שהנילון האחרון שצמלכות הוא נילון קדושה נקודה קטנה ומועטת מאלד יותר מכולם, ולכן הקליפה גוצרת צמקום ההוא לכך החלצנה ריחה רע, עם היומה צבל י"א סממני הקטורת דקדושה כזוכר. פמים הם ה' סמים אחרים והוא כמ"ש חכמינו זכרונם לזכרה צגמרא (שס), והם ה' ספירות עליונות כסדרן והם כתר וחכמה בינה וחסד גבורה, ולבונה זכה הוא סוד אור המקיף לכולם, ולהיותו אור מקיף מבחוץ ואינו מוגבל מוך הקליפות לכן נקרא זכה, מה שאין כן צאור פנימי המוגבל צמוך הקליפות כי אינו נקרא זך כמוהו.

אֲתָהּ הוּא יסוד או"א (יאההויהה) יְהוָה יְהוָה יאהרונהי ארון הכל
אֲבֹתֵינוּ ת"ת כולל ג' קוים לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים. בְּזִמְנָן
שְׂבִיית הַמְּקָדָשׁ הָיָה קָיָם. כְּאֲשֶׁר צְוִיתָ אֹתָם עַל יַד
מִשֵּׁה גְבִיאָךְ. כְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ :

ויכוין סמים צאי"ק צכ"ר מתקו, מ"ו הוא מלוי ע"צ יודא הי ויו הי, ות"ק הוא רצוע מלוי קס"א חלף חלף הי חלף הי יודא חלף הי יודא הי:

פסוק זה יאמר ג' פעמים ביושר, כזה
וַיֹּאמֶר יְהוָה יאהרונהי ארון הכל
מִשֵּׁה קוץ-לךְ סַמִּים תפארת יצו
(מיתקו) צָטָף (טָצו) וְשִׁוְחֹלֶת (פִּיקָאכ) הוד
וּוְלִבְנָה סַמִּים כתר וחכמה בינה חסד גבורה מקיף
בְּבַר יְהוָה :

ויכוין על נטף שהוא צא"ת צ"ש טָצו צניקוד לך ואות ראשונה של סמים, שהוא ג"כ ניקוד אות ראשונה ואות אחרונה של לבונה ואות ראשונה של זכה.
ויכוין עוד ושחלת צא"ל צ"מ שהוא פִּיקָאכ שהוא ניקוד ח' של ושחלת וניקוד לך וניקוד סמים.

ואח"כ יאמר ג' פעמים למפרע, כזה
יְהוָה בְּבַר בַּר זָכָה וְלִבְנָה סַמִּים
וּוְלִבְנָה וְשִׁוְחֹלֶת צָטָף סַמִּים
לךְ קוץ מִשֵּׁה אֶל יְהוָה יאהרונהי
וַיֹּאמֶר : ארון הכל

סדר אמירת קטורת להאריו"ל

ואח"כ יאמר למפרע ממש, דהיינו האותיות ג"כ למפרע ג' פעמים והנקודות הם מן נְטָף וּשְׁחָלֶת וְחִלְפָנָה וְלִבְנָה וחזורים חלילה עוד הנקודות מן נטף

הִיְהִי רַבִּב רַבִּב רַבִּב הַכֹּף הַזָּבֻלוֹ מִיַּמִּס הַזָּבֻלוֹ תְלוּשׁוֹ
פִּטְטֵי מִיַּמִּס כָּל חֶזֶק הַשָּׁמַיִם לָא הֵ-ו-הֵ-י רַמְאִיו :

ואח"כ יכוין בשם זה מִהֵשֵׁ היוצא מר"ת מעלי שְׁמַרִי החומות, ומספרו רבוע ע"ב וקס"א, ואח"כ יכוין אותו במילואו מִם הָא שֵׁינֵן ומספרו עולה מִת. ונמתק בניקודו [של מות שהוא קמ"ץ וסגול] שעולה [מ"ו כמספר מילוי] ע"ב [כזה יוד הי ויו הי], וכשימשוך לו א' מתיקון ואמת שבפני אריך אנפין מהפכו ממות לאמת, וזה טוב לסלק המות מכל חולה.

אחר כך יכוין השם הב' דאנא בכח והוא קָרַע שֵׁטָן [ויכוין השם] בא"ת ב"ש מהופך [ר"ל השם השני קודם הראשון, כזה] בְּזַטֵּי דָגָן, ואח"כ בשם מטטטרוֹן ובא"ת ב"ש יִנְגַּפְטֵי, אח"כ שם סִגְזִיאלֵי ומספרו ס"ג ב"ן עם הכולל, ואח"כ זֹרְטָטָמִי והוא מטטרון מהופך.

ואח"כ יכוין בשם יְלִי ובא"ת ב"ש מִכֶּם, ושם כוֹזוֹ ושם טָדָהָד.

ואח"כ [יכוין שם הוי"ה פשוט ובריבוע, ושם מ"ה בריבוע, הכל בניקוד חט"ף קמ"ץ] יְהוּה י י הו י הו י הוה, יוּד, יוּד הָא, יוּד הָא וְאוּ, יוּד הָא וְאוּ הָא

גם יכוין תמיד בשם גִּגָּף [שעולה קל"ג] גימטריא מילוי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן [כזה יוד הי ויו הי, יוד הי וְאוּ הי, יוד הָא וְאוּ הָא, יוד הוּ הָא, שעולה קכ"ח] עם ד' כוללים והכולל [הרי קל"ג כמספר] גִּגָּף, והנקודות הם ממוצא האותיות [גו"ן גימ"ל פ"א]. והשם עם הנקודות גימטריא שם טַפְטָפִיָּה.

ויכוין [שבע תיבות אלו בניקוד ד' הספירות, כזה]

הַפְקֵה עֲלֵינוּ רִשְׁעֵי וּשְׁטָן יַעֲמֵד עַל יַמֵּינוּ
וְזִמְי לַע דַּמְעֵי זְטָשׁוֹ עֵשֶׂר וַיִּלַּע דַּקְפָּה

[ויכוין ששה שמות ראשונות דשם ע"ב בניקוד כזה]

וְהוּ יְלִי סִיטַ עֲלֵי מִהֵשֵׁ לָלָה

וַיִּסַּע מִלֶּאֱפֵ הָאֱלֹהִים הַהֲלֵךְ לַפְנֵי מִוְנָה יִשְׂרָאֵל
וַיִּלַּךְ מֵאֲחֻרֵיהֶם וַיִּסַּע עִמּוֹד הַלְעָזֵן מִפְּנֵיהֶם וַעֲמַד מֵאֲחֻרֵיהֶם :
וַיָּבֵא בֵּין מִוְנָה מֵצְרִים וּבֵין מִוְנָה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַלְעָזֵן וְהַיִּשְׂרָאֵל
וַיָּאֵר אֶת-הַלְלִיָּהּ וְלֹא-קָרַב זֶה אֶל-זֶה כָּל-הַלְלִיָּהּ :

לז סדר אמירת קמורת להאריו"ל

וַיֹּט מַעֲשֵׂה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה^{אֲדוֹן הַכֹּל הַחַי הַחַי הַחַי} יְהוָה^{אֲדוֹן הַחַי הַחַי הַחַי} אֶת-הַיָּם בְּרוּיָן קָדִים עֲזָה כָּל-הַלְּיָלָה וַיִּשֶׂם אֶת-הַיָּם לְחֶרֶב וַיִּבְקְעוּ הַיָּם:

[ואח"כ יאמר פסוקים אלו ובסופם יכוין בשמות היוצאים מר"ת פסוק האחרון]

וַיִּקְרָא מַעֲשֵׂה לְכָל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכּוֹ וְקוּזוֹ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפּוֹחֵיכֶם וּשְׂחֻטוּ הַפֶּסֶחַ: וְלִקְוֹתֵיכֶם אֲנִי אֲזוּב וּטְבַלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר-בַּסֶּף וְהִגַּעְתֶּם אֶל-הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת מִן-הַדָּם אֲשֶׁר בַּסֶּף וְאַתֶּם לֹא תַעֲזָבוּ אִישׁ מִפֶּתַח-בֵּיתוֹ עַד-בֹּקֶר: וְעַבְרַת יְהוָה^{אֲדוֹן הַחַי הַחַי הַחַי} יִתֵּן אֶת-מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וּפֶסֶחַ יְהוָה^{אֲדוֹן הַחַי הַחַי הַחַי} עַל-הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחָוִית לָבֶא אֶל-בְּתֵיכֶם לְנִגְףָּ: וַיֵּל אָמֵן אֲהַע הוֹשֵׁה הוּא עֲזָה יֵהֵל אַבְל

[ואח"כ יאמר פסוקים אלו ובסופם יכוין בשמות היוצאים מר"ת פסוק האחרון]

וַיִּשְׁמְרֵתֶם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה לְחֹק-לֶךְ וּלְבִצִיף עַד-עוֹלָם: וְהָיָה כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה^{אֲדוֹן הַכֹּל הַחַי הַחַי הַחַי} יְהוָה^{אֲדוֹן הַחַי הַחַי הַחַי} לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וַיִּשְׁמְרֵתֶם אֶת-הַעֲבָדָה הַזֹּאת: וְהָיָה כִּי-יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מַה הַעֲבָדָה הַזֹּאת לָכֶם: וְאָמַרְתֶּם זָבֹחַ-פֶּסַח הוּא לַיהוָה^{אֲדוֹן הַכֹּל הַחַי הַחַי הַחַי} יְהוָה^{אֲדוֹן הַחַי הַחַי הַחַי} אֲשֶׁר פָּסַח עַל-בְּתֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת-מִצְרַיִם וְאֶת-בְּתֵינֵנוּ הִצִּיל וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ: וְזֶפ הֵלֵא פִעֵב בֵּיב בֵּאֵמ וּבֵה וְהוּ

ואח"כ יאמר

וְהִסִּיר יְהוָה^{אֲדוֹן הַכֹּל הַחַי הַחַי הַחַי} יְהוָה^{אֲדוֹן הַחַי הַחַי הַחַי} מִפְּנֵי כָל-זוֹלָתִי וְכָל-מַדְוִי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעֵת לֹא יִשְׁיָמֵם בְּרָךְ וְנִתְּנָם בְּכָל-שִׁנְאִיָּה:

ויכוין בצירוף זה

ודא הוּא סִישׁ יִמִּי רַצֵּם יֵרֵם הַיֵּב וּבַךְ הַהוּ מֵרַז מַעֲלֵת רֵיז כַּסֵּם לֵאב וּזְשֵׁכ לֵרֵל יֵישׁ וּדֵז כַּעֲא לֵתִי מֵלֵךְ:

סדר אמירת קטורת להאריו"ל לט

אֶהָרֶן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטָיִבו
אֶת-הַזֹּרֹת יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֹלֹת אֶהָרֶן אֶת-הַזֹּרֹת
בֵּין הָעֲרָבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תְּמִיד לִפְנֵי יְהוָה
יֵאָדָוּנָהי אֲדוֹן הַכֹּל הִיא הָאֵלֹהִים וְהִיא

אח"כ יאמר פיטום הקטרת, ויכוין ב"א סממני הקטרת שהם עשר ניצוצות הקדושה שבקליפה ועוד ניצוץ א' מקיף להם, ויכוין להעלותם בקדושה וישארו הם מתים

תָּנוּ רַבֵּנוּ פְּטוּם הַקְטֹרֶת פִּי צֶדֶד הוּא סוּד ד' מוּסָין דגלולת שהס
ד' שמות הוי"ה, וג' דקטנות שהם לצושים אליהם שהם אלהיים דיודיין
כזה אלק למד' הי יוד במם, הנקטרים צמחמה שהם נה"י דאמא שנה אהי"ה
צוידיו"ן צאלפיו"ן וההי"ן [אלקף הי יוד הי, אלקף הא יוד הא, אלקף
הה יוד הה] גימטריא מוזתה, שהקטרת שהם המוסין מונחיס צה, שְׁלִשֵׁי
מֵאוֹת גימטריא מצפץ שהוא גימטריא ש', וְשִׁשִּׁים הוא מילוי השי"ן
וְשִׁשִּׁימוֹנָה הס ד' מוּסָין דגלולת וג' דקטנות עם הכולל בְּמִנִּים הָיוּ בָּהּ.
שְׁלִשֵׁי מֵאוֹת מספרו אלהים דיודיין [אלקף למד' הי יוד במם] דקטנות
שהוא גימטריא שין וְשִׁשִּׁים הוא מילוי השי"ן וְחֲזִיבִישָׁה הס ד' מוּסָין
דגלולת עם הכולל כְּמִנִּין יְמוֹת הַחֲמִיּוֹת. מִנָּה לְכָל יוֹם. פָּרַס
בְּשִׁחֲרִית וּפָרַס בֵּין הָעֲרָבִים. וְשִׁלְשֵׁי מִנִּים יִתְרִים
שְׁמֵיהֶם מִכְּנִיס כְּהֵן גָּדוֹל מִלֵּא וְחֲפָצָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים.
וּבַחֲזִירָן לְמִכְתֶּשֶׁת בְּעֶרְב יוֹם הַכַּפּוּרִים. וְשִׁחֲרִית יָפָה
יָפָה פְּרִי שְׁתֵּהא רָקָה מִן הַרְקָה:

וְאַחֲרַי עֲשֶׂר סַמִּים הָיוּ בָּהּ. וְאַפְּוֹ הֵן * הַצָּרִי הוא בתר
ומספרו אלהים צוידיו"ן [אלקף למד' הי יוד במם], ב וְהַצָּפָרֶן הוא
יסוד שלהאיר צו נריך לקשרו עם הכתר והוא צגימטריא אהי"ה יהוה אדני
שדי, ג וְהַחֲלִבָּנָה הוא מלכות וה' אומיות חלצנה הס ה' גזרות שכל

אחת כלולה מסוד י"א יריעות שהוא מספר וזה שנראש תיבות והחלצנה,
 ד וְהִלְבֵּנוּהָ הוּא סוד אור מקיף מפני שחלצנה שהיא מלכות ריחה רע אין
 מספיק אור הכתר להאיר צה וזריך לקשרה עם אור מקיף, לצונה גימטריא
 אדון יחיד, מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מִנְה. ה בור הוא חסד,
 ו וְקִצְיָהּ הוּא גבורה ומספרו [של קציעה עולה] רע"ה, ר' הוּא רצוע
 אלהים [כזה א אל אלה אלהים], ו[מספר] ע"ה [הוא] ג"פ
 כ"ה תיבות שצממני הקטרת, ז שִׁבְלֹת גְרֵה הוּא תפארת מתפשטים
 ממנו כשזולת לימין ולשמאל, ח וְכִרְכָּם הוּא נצח ומספרו [של כרכס עולה]
 פ"ר סוד ה' גבורות מנצפך, מִשְׁקַל שִׁבְעִים עֶשְׂרֵי עֶשְׂרֵי עֶשְׂרֵי
 מִנְה. ט הַקְשֵׁט הוּא חכמה שִׁבְעִים עֶשְׂרֵי. י וְקַלּוּפָה הוּא בינה
 וגימטריא [של קלופה עולה] ארך כלול ג' רישן שִׁלְשָׁה. יא וְקִצְמוֹן
 הוּא חוד תשענה. בורית פרשינה תשענה קבין. י"ז
 קְפָרִיסִין סֵאִין תִּלְתָּא וְקַבִּין תִּלְתָּא. וְאִם לֹא מִצָּא י"ז
 קְפָרִיסִין מִבֵּיא וְזָמַר וְזוּרִין עֲתִיק. מְלוֹחַ סְדוּמִית רוֹבֵעַ.
 מֵעֵלָה עֶשְׂרֵן כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי גֵּתָן הַבְּבֵלִי אָמַר. אִף
 כִּפְתַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא. וְאִם גֵּתָן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה. וְאִם
 זָסַר אֲזוּת מִכָּל סַמְיָהּ וְזָיַב מִיָּתָה:

רַבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר. הַצְרִי אֵינֹו אֶקְלָא שְׂרָף הַצְוֹטָף
 מֵעֲצֵי הַקִּטָּף. בְּרִית פִּרְשֵׁינָה לְמָה הִיא בָּאָה. כְּדִי
 לִיפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפָרָן כְּדִי שֶׁתֵּהָא גָּאָה. י"ז קְפָרִיסִין לְמָה
 הוּא בָּא. כְּדִי לְשֵׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפָרָן כְּדִי שֶׁתֵּהָא עֲזָה. וְהִלְא
 מִי רַגְלִים יִפֹּין לָהּ. אֶקְלָא שֵׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ
 מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא. רַבִּי גֵּתָן אָמַר. כְּשֶׁהוּא שׁוֹזֵק. אָמַר. הֲדַק הַיִּטֵּב.
 הַיִּטֵּב הֲדַק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבִשְׁמַיִם. פְּטָמָה

סדר אמירת קטורת להאריז"ל מא

לְחַצְצֵאִין. כְּשֶׁרָה. לְשִׁלִּישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמַעְנוּ: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה. זֶה הַכֶּלֶל. אִם פְּמִדְתָּה כְּשֶׁרָה לְחַצְצֵאִין. וְאִם חָסַר אֶחָד מִכָּל סְמָלֶיהָ חָזַב מִיָּתֵהּ:

תַּנְיָא. בַּר קַפְרָא אָמַר. אֶחָד לְשִׁשִּׁים אֵו לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחַצְצֵאִין: וְעוֹד תַּנְיָ בַר קַפְרָא. אֲלוּ הָיָה זִוְתָן בְּהַ קְרָטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לְעֹמַד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְכַמָּה אֵין מְעַרְבִין בְּהַ דְּבִשׁ. מִפְּנֵי שְׁהַתּוֹרָה אָמְרָה. כִּי כָל שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֶשֶׁה לַיהוָה יאהרונתו אדון הכל היה הוא ויהיה

ג"פ יְהוָה יאהרונתו אדון הכל היה הוא ויהיה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁעָב לָנוּ

אֱלֹהֵי תקון ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם יַעֲקֹב סָלָה: ג"פ יְהוָה

צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטְחִין בָּךְ: יאהרונתו אדון הכל היה הוא ויהיה

ג"פ יְהוָה יאהרונתו אדון הכל היה הוא ויהיה הוֹשִׁיעָה. הַמְּכַרְךָ יַעֲזָנוּ בַיּוֹם

קְרָאֵנוּ:

אֶתָּה סֵתֵר לִי מִצָּר תַּצְרֵנִי. רַצִּי פִלְטֵ. תְּסוּבְּבֵנִי

סָלָה: וְעַרְבָה לַיהוָה יאהרונתו אדון הכל היה הוא ויהיה מִנְצֹחַת

יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם. כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:

אֲנָא בְּכֹחַ. גְּדֻלַּת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צָרוֹרָה: אב"ג ית"ץ

קִבַּל רַצִּית. לַעֲמֶה שְׁאֲבָנוּ. טַהֲרֵנוּ גְּוָרָא: קר"ע שט"ץ

לֹא גָבוּר. דּוֹרְשֵׁי יוֹדְךָ. כְּבַבַּת שְׁמַרְם: ג"ג"ד יכ"ש

בְּרַכְם טַהֲרֵם. רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ. תַּמִּיד גְּמַלְכֶם: בט"ר צת"ג

חֲסִין קְדוּשָׁה. בְּרוּב טַוְבָךָ. גַּהֵל עֲדָתְךָ: חק"ב טז"ע

יְחִיד גָּאָה. לַעֲמֶה פָּנָה. זֹכְרֵי קְדֻשָׁתְךָ: יג"ל פז"ק

שְׁוֹעַתָּנוּ קִבַּל. וּשְׁמַע צְעָקָתָנוּ. יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: שק"ו צ"ת

בלחש ברוך שים פבוד מלכותו לעולם ועד:

סדר אמירת קמורת להאריו"ל

יאמר ג' פעמים, ויכוין שם סִפְטִפִּיָּהּ בניקוד זה, והניקוד גימטריא אלהים
 וַיֹּאמֶר מִשְׁעָה אֶל-אֶהָרָן קוּחַ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְתֵן-עָלָיָהּ
 אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשֵׁים קִטְרֹת וְהוֹקֵף מִהָרָה
 אֶל-הָעֵדָה וּכְפַר עֲלֵיהֶם כִּי-יֵצֵא הַקָּצֵף מִלְּפָנַי יְהוָה
 יאחד ונהי ארון הכול
 הכול הַגָּנֹף: וַיִּקְוֹ אֶהָרָן כַּאֲשֶׁר | הַבֵּר
 מִשְׁעָה וַיִּרְץ אֶל-תּוֹךְ הַקֹּהֵל וְהִנֵּה הוֹלֵךְ הַגָּנֹף בָּעַם
 וַיִּתֵּן אֶת-הַקִּטְרֹת וּכְפַר עַל-הָעַם: וַיִּלְמֹד בֵּין-הַמִּטִּים
 וּבֵין הַחַיִּים וַתִּעָצֵר הַמַּגִּפָּה:

אחר כך [פסוק זה ישר והפוך וישר ג' פעמים]

וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָרָה וְאֶרְצֹן לְבַקֵּר וְחִסְדֶּךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׁלֹב
 לִי וּמִנּוֹס בָּיוֹם צָר לִי: לִי צָר בָּיוֹם וּמִנּוֹס לִי מִשְׁלֹב
 הָיִיתָ כִּי וְחִסְדֶּךָ לְבַקֵּר וְאֶרְצֹן עֲזָרָה אֲשִׁיר וְאֲנִי
 אֲשִׁיר עֲזָרָה וְאֶרְצֹן לְבַקֵּר וְחִסְדֶּךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׁלֹב לִי
 וּמִנּוֹס בָּיוֹם צָר לִי: ע"כ ג"פ

מכאן יאמר ד' פעמים, ויכוין שר"ת וס"ת של פרשה זו הוא ויה, ואחריה יאמר פסוק
 "ה' להושיעני עד בית ה'", ויכוין שר"ת וס"ת של הפסוק הוא יה, ועס ויה של
 הפרשה הוא [צירוף] והיה

וַיֵּשֶׁ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְהָב טָהוֹר מִקִּשָׁה עֲשֵׂה אֶת-הַמִּזְבֵּחַ
 יִרְכֶּה וְקָנָה גְבִיעֵיהָ כַּפֹּתֶיהָ וּפְרוּחֶיהָ מִבְּנֵה
 הַיּוֹ: וְשִׁלְשָׁה קָנִים יֵצְאוּ מִצְּדֵיהָ עֲלֵשָׁה | קָנֵי מִזְבֵּחַ
 מִצְּדֵיהָ הָאֶחָד וְשִׁלְשָׁה קָנֵי מִזְבֵּחַ מִצְּדֵיהָ הַשֵּׁנִי: עֲלֵשָׁה
 גְבִעִים מְשֻׁקָדִים בְּקָנָה הָאֶחָד כַּפֹּתָר וּפְרוּחַ וְשִׁלְשָׁה
 גְבִעִים מְשֻׁקָדִים בְּקָנָה אֶחָד כַּפֹּתָר וּפְרוּחַ כֵּן לְשִׁשֶׁת
 הַקָּנִים הַיֵּצְאוּ מִן-הַמִּזְבֵּחַ: וּבַמִּזְבֵּחַ אֲרַבְעָה גְבִעִים

הָאֱמוּנָה וְשִׁלְשָׁה קִלְיֵי מִצְוָה מִצְוָה הַשְּׁלִישִׁי: שְׁלֹשָׁה
גְּבֻלִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיַת הָאֱמוּנָה כְּפִתָּר וּפְרוּחַ וְשִׁלְשָׁה
גְּבֻלִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיַת אֱמוּנָה כְּפִתָּר וּפְרוּחַ כֵּן לְשֵׁשֶׁת
הַקְּלָיִם הַיְצְאִים מִן-הַמִּצְוָה: וּבַמִּצְוָה אֲרַבְעָה גְּבֻלִים
מִשְׁקָדִים כְּפִתְרִיָּה וּפְרוּחִיָּה: וְכִפְתָּר תְּלוּת שְׁלֵשִׁי הַקְּלָיִם
מִמִּצְוָה וְכִפְתָּר תְּלוּת שְׁלֵשִׁי הַקְּלָיִם מִמִּצְוָה וְכִפְתָּר
תְּלוּת-שְׁלֵשִׁי הַקְּלָיִם מִמִּצְוָה לְשֵׁשֶׁת הַקְּלָיִם הַיְצְאִים מִמִּצְוָה:
כְּפִתְרִיָּהֶם וְקִנְיָתָם מִמִּצְוָה הָיוּ כְּלָה מִקְשָׁה אֲחוּת זָהָב
טָהוֹר: וַיַּעַשׂ אֶת-צִרְתֵּיהָ עֲבָבָה וּמִלְקוּחֶיהָ וּמִזֹּתְתֵיהָ
זָהָב טָהוֹר: כִּכְר זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֶתָּה וְאֶת
כָּל-כְּלִיָּהּ: ע"כ ז"פ

אח"כ יאמר מזמור "אלקים יחננו" בצורת מגורה, ויכוין ר"ת ג' פסוקים הימניים אליו, וס"ת הכם גימטריא אדני.

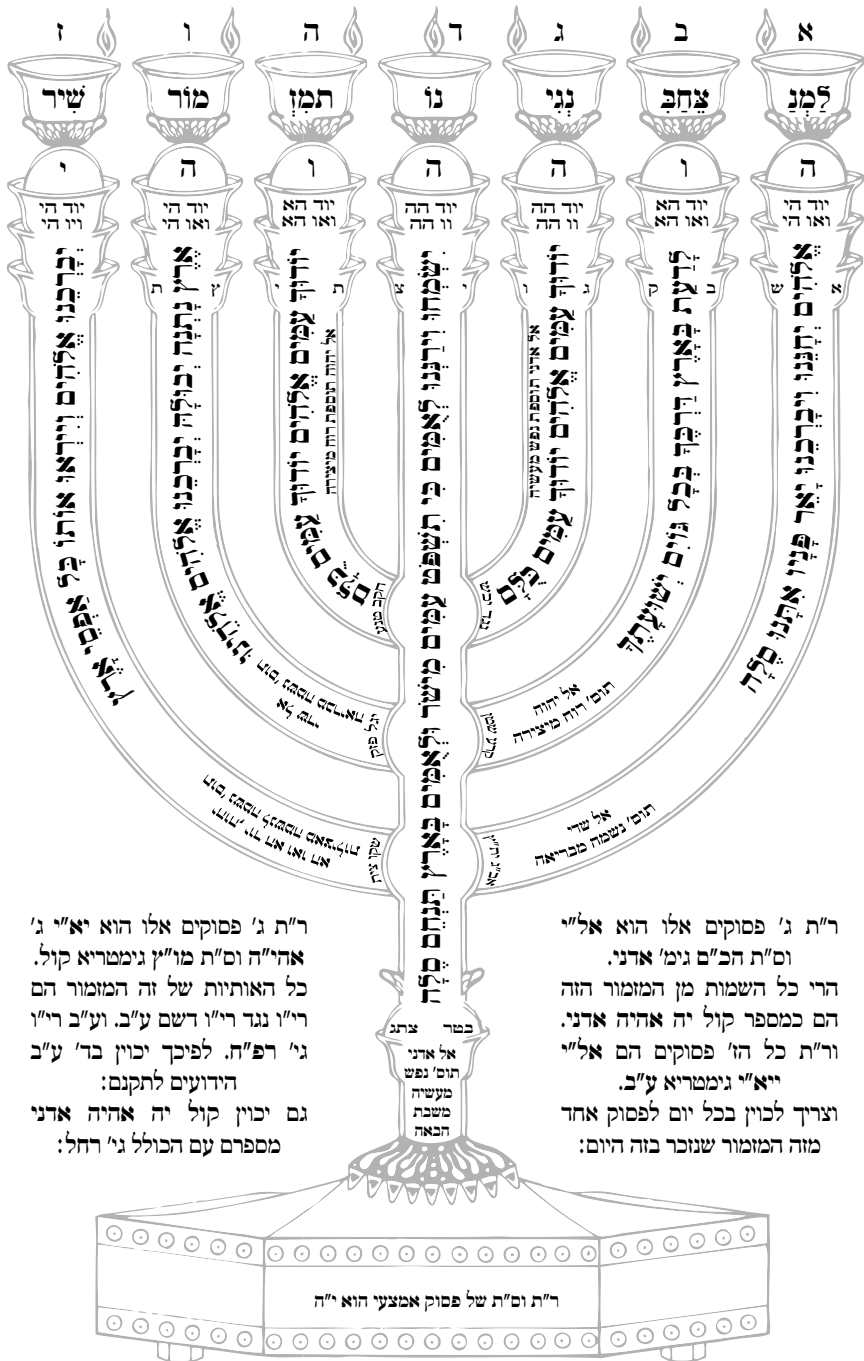
הרי כל השמות מן המזמור הזה הם כמספר קול יה אהיה אדני. ור"ת כל הו' פסוקים הם אלי ייאי גימטריא ע"ב.

וצריך לכוין בכל יום לפסוק אחד מזה המזמור שגובר בזה היום, ר"ל ביום ראשון פסוק אלהיים יחננו וגו', ביום שני פסוק לדעת וגו', וכן על זה הדרך בשאר ימי השבוע.

ר"ת ג' פסוקים השמאליים הוא יאי גימטריא אהיה, וס"ת מוץ גימטריא קול.

כל האותיות של זה המזמור הם רי"ו נגד רי"ו דשם ע"ב, וע"ב רי"ו גימטריא רפ"ו. לפיכך יכוין בד' ע"ב הידועים לתקנם, כזה יוד הי ויו הי, יוד הי ואו הי, יוד הי ואו הי, יהוה הי, יהוה יוד הא ואו הא, י יה יהו יהוה.

גם יכוין קול יה אהיה אדני מספרם עם הכולל גימטריא רז"ל.

ר"ת ג' פסוקים אלו הוא י"א ג'
 אהי"ה וס"ת מו"ן גימטריא קול.
 כל האותיות של זה המזמור הם
 רי"ו נגד רי"ז דשם ע"ב. וע"ב רי"ז
 ג' רפ"ח. לפיכך יכוין בד' ע"ב
 הידועים לתקנם:
 גם יכוין קול יה אהיה אדני
 מספרם עם הכולל ג' רחל:

ר"ת ג' פסוקים אלו הוא אל"י
 וס"ת חכ"ם גימ' אדני.
 הרי כל השמות מן המזמור הזה
 הם כמספר קול יה אהיה אדני.
 ור"ת כל הז' פסוקים הם אל"י
 ויא"י גימטריא ע"ב.
 וצריך לכוין בכל יום לפסוק אחד
 מזה המזמור שנוצר בזה היום:

ר"ת וס"ת של פסוק אמצעי הוא י"ה

סדר אמירת קטורת להארוז"ל

אח"כ יאמר ג' פעמים [פסוק דלהלן], ויכוין בשם זְעִירֵירוֹן היוצא ממנו [מתיבות כן] עשו קחו מזמרת בכליכם והורידו מנחה].

עוד יכוין לשם צְדָנְלִבֶּשֶׁת היוצא ג"כ מפסוק זה [מתיבות צָרִי רְבֵשׁ נְכָאת וְלֹט בְּטָנִים וְשָׁקָדִים] והניקוד הוא כמו שנקוד במקרא, ומספרו הוא שְׁדִי וקס"א [כזה אֵלֶּךָ הִי יוֹד הִי] עם עשר אותיות והכולל.

(ו"א שיכוין בשם צְדָנְלִבֶּשֶׁת ובשמות פְּגַמְכֶאֱרָ קְהִסְמִנֶת, שהם האותיות הקודמות של השם הנ"ל והאותיות המאוחרות של השם הנ"ל).

עוד יכוין לשם רוטא היוצא ג"כ מפסוק זה [מתיבות צְרִי ומעט נכאת]

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם-פָּן | אֶפּוֹא אָאתָ לְעִשׂוֹ קְוֹוֹי
מִזְמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִלְּוָה מְעֵט
צָרִי וּמְעֵט דְּבֶשֶׁת נְכָאת וְלֹט בְּטָנִים וְשָׁקָדִים :

ואח"כ יאמר ד' פעמים ויהי נועם נגד ד' אותיות אהיה יהו ויוצאין מהם ד' שמות מרגלאן, שהם יְהוּה, יְהוָה, מִצְפָּן, יה אדני, אל אלהים, מצפן. יש בו ק"ל תיבות עם כפילות פסוק אחרון, כמספר סמא"ל להכניע כחו וגבורתו

אהיה יהו

וַיְהִי זַעַם וַיְהִי גִמְטְרִיא אֵל שְׁהוּא יִיָּא דֵאֵהִיָּה לִידוּיָן, ועוד ויה אומיות יהו, וי של ויהי עם נעם היא ינעם גימטריא אֵלֶּךָ הִי יוֹד הִי עַם י' האומיות הרי אהיה יהו, יְהוָה וְהוּא אֱלֹהֵינוּ יהוה הוא הכל אֱלֹהֵינוּ תקוף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם יהו"ה גימטריא מילוי ב"ן וד ה ו ה. אֱלֹהֵינוּ גימטריא ג' מילואים דע"צ ס"ג מ"ה וד י יו י, וד י או י, וד א או א, עֲלֵינוּ גימטריא רצוע ס"ג יוד, יוד הִי, יוד הִי וְאוּ, יוד הִי וְאוּ הִי.

וּבְמַעֲשֵׂהָ גִמְטְרִיא ת"ך שְׁהוּא אֵל צִא"ת צ"ש, והוא מספר י' פעמים מ"צ דמ"ה שצ" ספירות דיצירה,

יהוה, יוד הא ואו הא, יוד ואו דלת, הא אֵלֶּךָ, ואו אֵלֶּךָ וְאוּ, הא אֵלֶּךָ, יְדֵינוּ גימטריא יה אדני כוּנְנָה [אומיות כונן] גימטריא רצוע אדני, א אד אדני אדני, ור"ת ידניו בוונה גימטריא ל', הם ל' פעמים י"ד שצ" פעמים מ"צ הנ"ל [שש בכל מ"צ אומיות ג"פ י"ד אומיות הרי ל'], עֲלֵינוּ גימטריא רצוע ס"ג.

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

מז

וּבַמַּעֲשֵׂה [אותיות] ועש של ומעשה הם אותיות עשו, ונשאר [אותיות] מ"ה, ועי"ז נמתק [עשו] במספרו, שהוא גימטריא רבוע ע"ב, כזה יוד, יוד ה"י, יוד ה"י ויו, יוד ה"י ויו ה"י] גימטריא קפ"ד, ועס י אותיות הוא קל"ד, וצ' פעמים אלהים עם י אותיות גימטריא קפ"צ גימטריא יעקב [הרי קל"ד וקפ"צ גימטריא עש"ו], יִדְיָו גימטריא יה אד"י כוּגָהוּ [אותיות] כוּגן גימטריא קכ"ו שהוא ג' פעמים מ"ב [אותיות],

אחד מע"ב דאלילות [כזה

יהוה, יוד ה"י ויו ה"י, יוד ויו דלית ה"י יוד ויו יוד ויו ה"י יוד],

אחד מס"ג דצריאה [כזה

יהוה, יוד ה"י ואו ה"י, יוד ואו דלית ה"י יוד ואו אקף ואו ה"י יוד],

אחד ממ"ה דיצירה [כזה

יהוה, יוד הא ואו הא, יוד ואו דלית הא אקף ואו אקף ואו הא אקף], וזהו כוּגָג [אל העשיה צמוד ה' אחרונה שמעלה אל הו', זה] הו'. גם יש בצפוק זה ה' פעמים נ"ו, גימטריא מיצ"פ [העולים כמספר] פ"ר גזרות, ונמתקים ע"י צ"פ אל הנ"ל של ויה"י ושל ומעשה"ה [הראשון] כנ"ל.

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלֵיוֹן. בְּצֹל שְׁדַי יִתְלוֹנֵן: אָמַר לַיהוָה

יאהרז"ה ארון הכל ה"ה ה"ה ויה"ה **מוֹחְסֵי וּמִצִּיּוֹתַי. אֲלֹהֵי** תקוף ובעל היכולת ובעל המוחות כולם **אֲבֹתָיו**

בו: כִּי הוּא יִצְיִקְךָ מִפּוֹחַ יְקוּשׁ. מִדְּבַר הַדּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ

יִסַּף לָךְ וְתוֹזֹת כְּצִפּוֹי תוֹחֶסָה. צִנָּה וְסוֹחֶרָה אָמִיתוֹ: לֹא

תִּירָא מִפּוֹחַד לִיכָה. מוֹחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאַפֵּל

יְהִלְךָ. מִקֶּטֶב יִשְׂוֹד צִהָרִים: יִפֹּל מִצִּהָרָךְ אֲלֶיךָ וּרְבִבָה

מִימִינֶךָ. אֲלֶיךָ לֹא יִשֵּׁשׁ: יְכוּיִן צִס"ת אֵלֶיךָ לֹא יִגַּשׁ שֶׁהוּא שֶׁב"א

ועס ג' אותיות והכולל גימטריא שב"ה, כדי להעלות הש"ך ניזונות ע"י שס יג"ל, שהם אותיות הסמוכות לס"ת אל"ך לא יגש, והוא חצי שס של יג"ל פ"ק.

רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט. וְשִׁלְמֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֲתָה

יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יאהרז"ה ארון הכל ה"ה ה"ה ויה"ה **מוֹחְסֵי. עֲלֵיוֹן שִׁמְתָּ מֵעוֹנֶךָ: לֹא**

תִּאָּנֶה אֲלֶיךָ רָעָה. וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלְּאֲכֹי

יִצְוֶה לָךְ יְכוּן נָשַׁם יוֹהֵךְ שְׁהוּא ס"מ כִּי מִלֹּאכִיו יִצוּח לך לְשִׁמְרָךְ
 בְּכָל יְהִרְכִיךָ יְכוּן נָשַׁם כֹּלךְ שְׁהוּא ס"מ לְשִׁמְךָ כֹּל דְּמִכִּי: עַל
 כְּפִים יִשְׁאוּנָךְ. פֶּן תִּגְדֹף בְּאַבְן רִגְלֶךָ: עַל שְׁחַל וּפְתָן
 תִּדְרָךְ. תִּרְמַס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי וְזִשְׁק וְאַפְלֹטָהוּ.
 אֲשֶׁר־בָּהוּ כִי יִדַע שְׂמִי: יִקְרָאֲנִי וְאַעֲלֶהוּ. עִמּוּ אֲנֹכִי בְצָרָה.
 אֲחַלְצֶהוּ וְאִכְבְּדֶהוּ: אֲרַךְ יָמִים אֲשֶׁר־בִּיעֵלָהוּ וְאַרְאֶהוּ
 בִּישׁוּעָתִי: אֲרַךְ יָמִים אֲשֶׁר־בִּיעֵלָהוּ וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי:

רְבוּן הָעוֹלָמִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כֹסֵא כְבוֹדָךְ אֲשֶׁר מִדַּת הַדִּין
 מִתּוֹחָה עָלֵינוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ. וּבִאֲנֵנו לְחֹכוֹת אֶת פְּגַרְךָ שֶׁתִּעָצֵר
 הַמִּגְפָּה וְהַמִּשְׁחָזִית מֵעָלֵינוּ. וְלֹא תִתֵּן הַמִּשְׁחָזִית לְבֹא אֶל בְּתֵינוּ.
 וְרוּחַם עָלֵינוּ וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלָלָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְקַבֵּל
 בְּרוּחִים וּבְרִצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כְּעִנִּין שֶׁנֶּאֱמַר תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קִטְרֹת
 לִפְנֶיךָ מִשְׁאֵת כְּפִי מִזְנוֹת עָרֹב: וְכִמוּ שֶׁקַּבֵּלָת קִטְרֹת הַסַּמִּים שֶׁהַקְטִיר
 לִפְנֶיךָ אַהֲרֹן הַכֹּהֵן כֹּאֲשֶׁר הוֹחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם. שֶׁנֶּאֱמַר וְיַעֲמִד בֵּין
 הַמֵּיתִים וּבֵין הַחַיִּים וְתִעָצֵר הַמִּגְפָּה: וְכִמוּ שֶׁנֶּאֱמַר בְּפִינֹחַס וְיַעֲמִד
 בְּפִינֹחַס וְיַפְלִל וְתִעָצֵר הַמִּגְפָּה: וְכֵן בְּדוֹד וּבֵין שֵׁם דָּוִד מִזְבִּיחַ לַיהוָה
 יִאֲהוּרֵינוּ יִתְחַלֵּל וְיַעֲלֶה עֹלֹת וְשִׁלְמִים וְיַעֲתֵר יְהוָה יִאֲהוּרֵינוּ יִתְחַלֵּל לְאָרְץ
 וְתִעָצֵר הַמִּגְפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל: כִּי אַתָּה אֲבִינוּ וְכָךְ תְּלוֹוֹת עֵלֵינוּ.
 רַפְּאֵנוּ יְהוָה יִאֲהוּרֵינוּ יִתְחַלֵּל וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁלֵעָה כִּי תִהְיֶה אַתָּה.
 שֶׁכֵּן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ וְהִסִּיר יְהוָה יִאֲהוּרֵינוּ יִתְחַלֵּל מִמָּךְ כָּל זֹחֲלֵי וְכָל
 מַדְוֵי מִצָּרִים הָרְעִים אֲשֶׁר יִדְעֵת לֹא יִשְׁיָבִים בָּךְ וְנִתְנָם בְּכָל שְׁנֵאָרְךָ:
 לַיהוָה יִתְחַלֵּל וְיַעֲלֶה עֹלֹת וְיַעֲתֵר יְהוָה יִתְחַלֵּל וְיַעֲלֶה עֹלֹת וְיַעֲתֵר יְהוָה יִתְחַלֵּל
 אֲנוּ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבִּיחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה יִתְחַלֵּל וְזָרְקוּ בָּנֵי
 אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֵנו עַל הַמִּזְבִּיחַ סָבִיב:

וַיְהִי רִצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה יִתְחַלֵּל וְיַעֲלֶה עֹלֹת וְיַעֲתֵר יְהוָה יִתְחַלֵּל וְיַעֲלֶה עֹלֹת וְיַעֲתֵר יְהוָה יִתְחַלֵּל
 אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיַּעֲלֶה אֲמִירַת הַקְטֹרֶת הַזֹּאת לְרִיחַ זְכוּת
 לִפְנֵי כֹסֵא כְבוֹדָךְ וְיִחַשְׁבֵּנו כִּינּוּ כָּל הַכּוֹנוֹת הָרְמוּזִים בְּסִמְמָנֵי
 הַקְטֹרֶת עַל דַּעַת הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה וְזָכוּר לְטוֹב וְעַל דַּעַת כָּל הַצְּדִיקִים
 וְהַחֲסִידִים שֶׁבְּכָל דוֹר וְדוֹר אֲמֵן סְלָה וְעַד:

סדר מי"ב מסעות

במסעות בני"י היו מבררים ומעלים ניצוצות בשם מי"ב

כתב צספר אמת ליעקב [להגה"ק ר' יעקב מיני זיע"א] צקונטרס "שפת אמת" דף קכג, צסם הגדול מוהרי"א ז"ל צספר הקדוש נחל קדומים צפרשה זו, וזה לשונו, ונקרא מסעות על שם שהיו מסייעין מסועות, ומצריין ניצוֹת הקדושים צין צדרך הילוכס וצין צחנייתס, והיו מוֹציִין לאור ניצוֹת הקדושים, והמסעות הס מ"צ כנגד סס מ"ב, וכל סס מ"צ הוא להעלות עד כאן, וכן כתב רצינו [האר"י] ז"ל צכמה מקומות, דאי אפשר להיות שום עליית העולמות והצירורים אלא על ידי סס מ"ב הנזכר.

התרגום מרחיק הקליפה שלא תתאחו בקדושה

עוד נקדים מה שאמר רצינו [האר"י] ז"ל צשער המנוֹת צכוונת התרגום, שהתרגום הוא אחריים צצקדושה והמקרא הוא הפנים, ונדע להקליפה נאחות צאחריים, וכוונת הקריאה הוא כדי לצרר שלא יתאחו צקדושה, וכן כתב צשער הכוונת צכוונת הקדיש דנתקן צלשון תרגום מטעם זה.

החול"י בא מניצוצות שלא נבררו

עוד נודע מה שאמר רצינו [האר"י] ז"ל צשער הכוונת והציא דצרו הרצ משנת חסידים צמסכת תיקון המגפה, דחולי זה צא מצירורי ניצוֹת הקדושים שלא נצרו כל הצורך, ואלו הקליפות שלא נצרו הס המכיס צמגפה לאדם צר מיני יע"ש.

קריאת המסעות בלשון תרגום וכונת שם מי"ב מעוררים הברור

בראוי ומעלה הניצוצות לקדושה

ומעתה מצינו טעם לצבח איך על ידי קריאת המ"צ מסעות יכולה היא צתגן אלף המג"ן לינצל מדצר וממגפה, והוא דמאחר דחולי זה צא מנח שלא הוצרו ניצוֹת הקדושות אס כן על ידי קריאת המ"צ מסעות אלו שעל ידס עשו ישראל כמה צירורים, ועל ידי הקריאה מתעורר אותו הצירור מחדש, על דרך מה שאמר רצינו [האר"י] ז"ל צספר הכוונת, צכוונת אל נקמות ה' שאנו אומרים צכל יום צומירות, דצריך לכיין לשאל נקמת עשרה הרוגי מלוכה, ועל ידי זה מתעורר אותו הצירור שעשו העשרה הרוגי מלכות צאותה שעה מחדש, כן על ידי קריאה זו של מ"צ מסעות מתעורר אותו הצירור מחדש, ומה גס על ידי כוונת השם מ"צ שהוא להעלות הצירורים, ועוד צה על ידי קריאת התרגום שגס הוא לצרר, נמצא דיס לנו תלת סמכי קשוט כדי לעשות הצירור, וכיין דנעשה הצירור ממילא רווחא דינול מהמגפה כיין דהא צהא תליא, זה נראה לעניות דעמי שהוא טעם נכון, עד כאן לשונו.

אמירת המ"ב מסעות בערבי פסחים

וכתב צקונטרס היחילי לימוד לערצ פסח וזה לשונו, כתבו המקובלים ז"ל

כדי להנצל האדם ממקרים רעים וצפרט מחולי המגפה צר מינן יועיל מאד אמירת המסעות, כמ"ש הרב זצח פסח, מאמר תמוה ונפלא בשם הפליאה מה שכתב המקובל מאוסטרופולי ז"ל לאמרו בזמן המגפה וכו', ואנכי חזון הרציתי ככתבי הקדש למוהר"ח פונטרמולי ז"ל בספר הקדוש פתח הדציר (חלק יו"ד סימן קי"ו), ולהרב קרבן פסח ז"ל, וכשאני לעממי, יען ראו ראיתי סדר המסעות פְּרָסִים למאכל ועליהם לתרופה, מה גדלה תועלת למוציאיהם צפה אחר ההעמקה יפטירו בשפה [ובפרט בערבי פסחים], וקודם הרס והשגשג להנצל מכרת דיומי וממיתה חטופה וקטופה, לואת לקטתים והנפתי אותם תנופה ולהציאם על מזבח הדפוס נפשי נכספה. עד כאן לשונו.

סדר מ"ג מסעות שלפנינו נסדר מספר "כסף הכיפורים" להרה"ק ר' אביגדור עזריאל צעל מחבר ספר "זמרת הארץ", תלמיד הרש"ש זיע"א. וזה לשונו, כדי להנצל האדם ממקרים רעים, וצפרט מחולי המגפה, יועיל מאד אמירת המסעות, ולכן נוהגים צערצ פסח ללמוד קריאה זו.

אֲנִי כִּד גִּטְלוּ יִשְׂרָאֵל מִרְעָמִיס לֹא יִדְעוּן אִי יִגְטְלוּן
 לְסִכַּת אִו לְקִהֲלִתָּהּ אִו לְמִסְרוֹת. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא
 דְּעַמִּינָה דִּי־גִטְלוּן לְסִכַּת :

מִסִּכַּת לֹא יִדְעוּן אִי יִגְטְלוּן לְאִתָּם אִו לְחִיצוֹת אִו
 לְתַרוּז אִו לְעִצִּין גָּבֵר. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְּעַמִּינָה
 דִּי־גִטְלוּן לְאִתָּם :

מֵאִיתָם לֹא יִדְעוּן אִי יִגְטְלוּן לְפִי הַחַיִּירָת אִו לְרַמֵּן פְּרִץ
 אִו לְעַבְרָנָה אִו לְהַרִי הַעֲבָרִים. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא
 דְּעַמִּינָה דִּי־גִטְלוּן לְפִי הַחַיִּירָת :

מִפִּי הַחַיִּירָת לֹא יִדְעוּן אִי יִגְטְלוּן לְמַרְהָ אִו
 לְתַוֹת אִו לְעַרְבַת מוֹאֵב. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְּעַמִּינָה
 דִּי־גִטְלוּן לְמַרְהָ :

תתיר ^{תתיר} ממורה לא ידעון אי ינטלון לאילם או למקהלות ^{צדקה} או לעלמן דבקותימה. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון לאילם :

צורה ^{צורה} מאילם לא ידעון אי ינטלון לים סוף או לוישמנה ^{קביל} או לפונן או לעמי העברים. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון לים סוף :

קבל ^{קבל} מים סוף לא ידעון אי ינטלון למדבר סין או לזרדה. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון למדבר סין :

רנת ^{רנת} ממדבר סין לא ידעון אי ינטלון לדפקה או ליטבתה. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון לדפקה :

עמר ^{עמר} מדפקה לא ידעון אי ינטלון לאלוש או לרסה או לאבת. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון לאלוש :

שגנו ^{שגנו} מאלוש לא ידעון אי ינטלון לרפידם או להר שפר או לבני יעקן. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון לרפידם :

טהרנו ^{טהרנו} מרפידם לא ידעון אי ינטלון למדבר סיני או לקברת התאנה או לזר הגדנה. ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון למדבר סיני :

גֵּרָא מִמְדַּבֵּר סִינֵי לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְקַבְּרֵת הַתְּאֵוָה
 או לְחַר הַגְּזֵהָ. וּפְקִיד מְדַבְּרָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן
 לְקַבְּרֵת הַתְּאֵוָה :

גֵּז מִקַּבְּרֵת הַתְּאֵוָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְחַצְרֵת או
 לְתַרְוּ או לְעֵצִין גָּבֵר. וּפְקִיד מְדַבְּרָא דְעַמִּיּה
 דִּינְטְלוּן לְחַצְרֵת :

גָּבוּר מוֹחֲצֵרֵת גְּטָלוּ לְרֵתְבָּמָה :

דוֹרֵשׁ מִרְתְּבָמָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְרַמְן פָּרִיז או לְעֵבְרָנָה
 או לְהַרֵי הָעֵבְרִים. וּפְקִיד מְדַבְּרָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן
 לְרַמְן פָּרִיז :

יַחֲדָר מִרַמְן פָּרִיז גְּטָלוּ לְלִבְנָה :

כַּבֵּת מִקְבָּנָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְרֶסֶה או לְאַבֵּת. וּפְקִיד
 מְדַבְּרָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְרֶסֶה :

שְׂמַרֵם מִרֶסֶה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְקַהֲלָתָה או
 לְמִסְרוֹת. וּפְקִיד מְדַבְּרָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן
 לְקַהֲלָתָה :

בֵּרַכֵם מִקַּהֲלָתָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְהַר עֶפְרָה או לְבִנֵי יַעֲקֹב.
 וּפְקִיד מְדַבְּרָא דְעַמִּיּה דִּינְטְלוּן לְהַר עֶפְרָה :

טַהֲרֵם מִהַר עֶפְרָה גְּטָלוּ לְחַרְדָּה :

סדר מ"ב מסעות

נג

רחמי ^{רחמי} מוֹרְדָה לֹא יִדְעוּן אִי יִגְטְלוּן לְמִקְהֵלֹת אוֹ ^{צְדָקָתָהּ} לְעֵלְבוֹן הַבְּלִתִּימָה. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַלְמִיָּה ^{צְדָקָתָהּ} דִּינְטְלוּן לְמִקְהֵלֹת :

צְדָקָתָהּ ^{צְדָקָתָהּ} מִמִּקְהֵלֹת לֹא יִדְעוּן אִי יִגְטְלוּן לְתַוּוֹת אוֹ לְעַרְבַת מוֹאָב. ^{תַּעֲלֻמוֹת} וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַלְמִיָּה דִּינְטְלוּן לְתַוּוֹת :

תַּמִּיד ^{תַּמִּיד} מִתַּוּוֹת לֹא יִדְעוּן אִי יִגְטְלוּן לְתַרוּז אוֹ לְעַצִּין ^{גְּבָרָה} גְּבָר. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַלְמִיָּה דִּינְטְלוּן לְתַרוּז :

גְּמֻלָּם ^{גְּמֻלָּם} מִתַּרוּז גְּטְלוּ לְמוֹתְקָה :

וְחִסִּין ^{וְחִסִּין} מִמִּתְקָה לֹא יִדְעוּן אִי יִגְטְלוּן לְחִשְׁמֵנָה אוֹ ^{קַדוּשְׁתָּהּ} קְפוּזָן אוֹ לְעֵי הָעֵבְרִים. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַלְמִיָּה ^{קַדוּשְׁתָּהּ} דִּינְטְלוּן לְחִשְׁמֵנָה :

קַדוּשֵׁי ^{קַדוּשֵׁי} מוֹשְׁמֵנָה גְטְלוּ לְבוֹסְרוֹת :

בְּרוּב ^{בְּרוּב} מִבוֹסְרוֹת גְטְלוּ לְבַגֵּי יַעֲקֹב :

טוֹבֵר ^{טוֹבֵר} מִבַּגֵּי יַעֲקֹב גְטְלוּ לְחֹזֵר הַגְּדָעָד :

גְּהֵל ^{גְּהֵל} מוֹזֵר הַגְּדָעָד גְטְלוּ לִיִּטְבֵּתָה :

עֵדֶתָר ^{עֵדֶתָר} מִיִּטְבֵּתָה לֹא יִדְעוּן אִי יִגְטְלוּן לְעֵבְרָנָה אוֹ ^{יְהוּדִי} לְהַרֵי הָעֵבְרִים. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַלְמִיָּה דִּינְטְלוּן ^{יְהוּדִי} לְעֵבְרָנָה :

יְהוּדִי ^{יְהוּדִי} מִעֵבְרָנָה גְטְלוּ לְעַצִּין ^{גְּבָרָה} גְּבָר :

גאה ^{לעמר} מעצין גבר גטלו לקדש :

לעמר ^{לעמר} מקדש גטלו להר ההר :

פנה ^{פנה} מהר ההר גטלו לצלמנה :

זוכרי ^{זוכרי} מצלמנה לא ידעוין אי יגטלון לפונן ^{קדושתר} או לעיי העברים ^{קבל} .

ופקיד מדברנא דעמיה דיגטלון ^{קדושתר} לפונן :

קדושתר ^{קדושתר} מפונן גטלו לאבת :

שועתנו ^{שועתנו} מאבת גטלו לעיי ^{קבל} העברים :

קבל ^{קבל} מעיי העברים גטלו לדיבן ^{ושמע} גר :

ושמע ^{ושמע} מדיבן גר גטלו לעלמן ^{צעקתנו} דבלתימה :

צעקתנו ^{צעקתנו} מעלמן דבלתימה גטלו להרי ^{יודע} העברים :

יודע ^{יודע} מהרי העברים גטלו :

תעלומות ^{תעלומות} לערבבת מואב על ירדן ירוחו :

אנא ^{אנא} בכחו. גרפת ימינה. תתיר צרוקה :

קבל ^{קבל} רצת. עמה שעבנו. טהרנו זורא :

נא ^{נא} גבור. דורשי יחוודך. כבבת שפרם :

ברכם ^{ברכם} טהרם. רוחמי צדקתך. תמיד גמלם :

וחסין ^{וחסין} קדוש. ברוב טובך. גהל עדתך :

יחיד ^{יחיד} גאה. לעמה פנה. זוכרי קדשתך :

שועתנו ^{שועתנו} קבל. ושמע צעקתנו. יודע תעלומות :

בלחש ^{בלחש} ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

אנא יתין
קדוש שטין
גאה יבש
בטיר צתג
זקרב טעע
יגל פדק
שקיו צית

תפלה מספר כסף הכיפורים

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה רַב אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. שְׁיִהְיֶה חֲשׁוֹב וּמְקַבֵּל וּמְרַצֵּה לְפָנֶיךָ שְׁיִיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ זֶה
 בְּמִ"ב מִסְעוֹת שֵׁהם מִכּוֹנְנִים כְּנֶגֶד שֵׁם מ"ב כְּאֵלוֹ פּוֹנְנֵנוּ בְּכָל הַכּוֹנְנוֹת.
 וְתַעֲלֵנוּ מִדְּבַר וּמִמַּגִּפָּה. וּמִכָּל כָּאֵב וּמִיחֻזְשֵׁי תַפְלִיטֵינוּ וְתוֹחֵלֵימֵינוּ
 בְּרַמ"ח אֵיבָרֵינוּ וְשֵׁס"ה צִירֵינוּ לְעִבּוּדֶתְךָ וּלְיִרְאַתְךָ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל מְקוֹם שֵׁהם אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. וְיִהְיֶה זֵלֶם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ תַעֲמֵל הַמַּחֲתֵם
 עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְרֵינוּ כּוֹנְנֵה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְרֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. יְהִי לְרָצוֹן
 אֲמֵרֵי פִי. וְהִזְיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה רַב אֱלֹהֵינוּ יְהוָה רַב אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

ליקוטי שמות והנהגות לזמן המגפה ב"מ

מספר "אדם ישר" להרה"ק מקאמרנא זיע"א

הזהירות ממידות רעות ומעצבות

צריך לזרז בזמן המגפה ב"מ ממדות רעות צתכלית השמירה, מכעס וגאווה וקנאה ושנאה ותחרות ונקימה ונטירה, והגדול שצכלס ממרה שחורה ועצבות, שהוא עצמו סס המות, פסולת של מלכין דמיח, שמהם כל המדות רעות פסולת הצורין, ופסולת הפסולת הוא מרה שחורה ועצבות סס המות ממש הממית בזמן המגפה, ושורש הטוב של זי"ן מלכיס הוא משה שס במם הא שייך, שעדיין עלה מות צחלונו מסוד עץ הדעת.

וצריך להשפיל עצמו חין ממש צשמחה וצלצ טוב, צלי שוס תקוה לקצלת שצר, וע"י המשכות חין ממש צלצ אמת, אמת צלצ שמת, צלצ אחד צלצ אהבות ישראל, ושמחה ששומח עצמו שזכה להיות שמו יהודי ישראל, ואינו מצפה לשוס דבר, אזי נמשך דעת עליון דעת דמשה, סוד אלף אלופו של עולם, אשכון את דכא, ונעשה ואמת, צסוד בישה עבד יהוה שמשפרו ואמת ונעשה ממות ואמת, ונהפכו כל זי"ן מדות ממות לחיים עלינו ועל כל ישראל סס חיים, חין ממש, ושמחה צלצ טוב, ונעשה מצצף צפן.

מאה ברכות בכונה ובשמחה

וגם צריך לזרז, לומר מאה צרכות שתיקן דוד המלך לצטל המגפה, ולומר כל צרכה צכוונה וצשמחה וצלצ טוב. ויכוין להעלות הצרויס מארוך לצרוך, ממות לחיים, ונשאר הקליפות מתים, וחין צהס כח להרע.

ליקוטי שמות והנהגות

והסימן, בזמן מגפה, מלת ברוך כזו על המצטא, כי ברוך הוא חיים ממש. ויתפלל ויצרך להסם בשמחה ובלב טוב, ויכוין יוד' ה' ואו' ה' ודי'אוי, ושם אד'י' מאה אדניס, יכוין שם יי' יצ'די, וזוה מעלה הנלוין שזקליפה, כסוד ממות לחיים.

תיקוני היסוד

שורש המגפה, בא מחטא קרי לזטלה, והשומר צריתו ינצל מזה, על כן [נרין] מאוד לעשות תשובה ותקונים על זה בשמחה, שמירות שבת קודש, ולהרבות צדקה והבנסת בלה וגמילות חסד. כי כל מלכין קדמאין היו מפגס זה שילאו בלתי תיקון כוודע. והפוגס צריתו, מחדש שצירות הכלים, וגורם מיתה ומגפה, על כן להרבות צמנות הנזכרין בשמחה רבה ובלב טוב וצמסירות נפש.

המשכת פרנסה ושובע

ובהכרח כשנתצר צרורי נלוין, אינס נגמרים להתצרר עד שיהיה צמנו הצירור מגפה כמו שהיה צמנרים, אלא שהפכו הקצ"ה צרוב רחמיו על המנרים לנגף את מנרים, להמית הקליפות והרע, כשנסחלק מהם השפע מתים צרעו. וכן להיפק, בי יחיב רחמנא שובע לחיים יחיב (מעמית ח ע"ב). ועיקר להמשך שצע על הקדושה וצרכה ושפע, ואז מתים הקליפות והרע.

ואחר ימי הפסח והעומר צמנר הצירור, שלא יהיה מגפה חלילה, ואנחנו מקריצין מנחה חדשה ליהו"ה, זי"ן פעמים חיים צמספר השוה, שעולין זי"ן מלכיס דמיתו, [להפוך] ממות לזי"ן פעמים חיים. והוא ענמו מנחה ששלא יעקב ליוסף שם נורא צ'ד'צ'לב'ש', ממונה לשמור מן המגפה, שהוא [ראשי תיבות] צרי דבש נכאת לט בטנים שקדים. השם צ'ד'צ'לב'ש' כמספר מנחה חדשה ליהו"ה הניקרב בשצעות צמנר הצירור, לשמור אותנו מן המגפה להמשך זי"ן פעמים חיים צמספר השוה, והיה בא לחס חמץ מספר רי"ו הנודע, לשרוף החמץ ולהכניעו שלא יגרום מיתה, כי הוא מסטרא דמותא. ובהקרבנו על המזבח באכילות כהנים עם הכזשים, נמתק ועולה עד שורש הצירור הטוב דעת עליון דעתיקא, ונהפך ממות לחיים.

התורה היא חיים לישראל

והז"י צרוב רחמיו, אחר הצירור של מנרים וימי העומר, נתן להם התורה של עץ החיים. ויאלה נשמחם צקבלת התורה, והתורה החיה אותם, וכשאמרו 'קרב אתה ושמע' וצאו וירדו לסטרא דנוקבא, לא נשמרו מן המגפה צוקין, שנאמר (שמות לב לה) 'ויגף יהו"ה את העם על אשר עשו את העגל'. ולכן יזהר מאוד לדבק נפשו בעת המגפה בסודות התורה בזהר ובתקונים ובנמרא, שהוא עין החיים ממש חיים על כל ישראל.

ליקוטי שמות והנהגות

ואתה תכוין על סוד צרי דבש נבאת לט במנים שקדים, שמספרם צמספר השוה עם שם אַזְקָתָם פְּסָתָם פְּסָפְסִים דִּיּוֹצִיָּם שם היוֹלָא מנצמת כהנים, הממשיך שובע ושפע קודש וזכרה אף צגלות מן השכינה והקדושה אל ישראל עם הקודש, וכי יהיז רחמנא שזבעא לחיים קיהיז.

וב"ז זה שלח יעקב אל יוסף, להגילו מן הצרורים רעים, להמשיך עליו השכינה ע"י שם צִדְצִלְבֵּשֶׁת שמספרו ע"כִּינֵה יהו"ה אד"צ"י, והוא המושכת זי"ן פעם חיים על בני ישראל, ולכן בכל זמן המגפה צר מינן, אל יליו מעיניך שם צִדְצִלְבֵּשֶׁת המושך חיים.

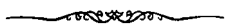
השמירה בקריאת שמע

ואתה כוין לנך אל השמות היוֹלָאִין מפסוק זה של ישראל אֲזִיחֵס' שם צִדְצִלְבֵּשֶׁת, ומלופו קְהַסְמִיגָת פְּגָמְכָאָר רוט"א זְעוּרִירוֹן, שהם עולים צמספר השוה בי תשא את ראש בני ישראל. ולכן נאמר ולא יהיה בהם נגף, כי שמות אלו מצריחין מויקין קליפות והורג אותם, וכן בכל יום נצריין צרוין חדשים.

ובדי שלא יוזק צמגפה, אנו קורין בכל יום שני פעמים שמע ישראל יהו"ה אליהנ"ו יהו"ה אחד, מספר השוה של שמות צִדְצִלְבֵּשֶׁת קְהַסְמִיגָת פְּגָמְכָאָר רוט"א זְעוּרִירוֹן, המנדיל ומפריש מויקין וממית אותם כנודע מגמרה וממרן האר"י. וחז"ל תיקנו לומר שני פעמים שמע צזוקר ושני פעמים שמע צערב, להצריח המויקין צזוקר וצערב, ולהמית אותם שלא זיקו, וכל זה מתוקף הגלות תיקנו שיהיו נשלמים השמות צזוקר וצערב, להמשיך חיים עליו ועל כל ישראל אמן.

ובעת צעקבות משיחא סוף הצירור, מתגבר המגפה צר מינן, על בן יוהר להיות בשמחה ובלב שמח במדות טובות ואהבת ריעים ואהבת ישראל, 'סעדני ואושעה' (מהלס קיט קיז) בסעודת מצוה של ריעים, לדבר דברי תורה ויראה וברביקות התורה, או [ילך] אל חכם וצדיק. וימשיך חיים על עצמו ועל ישראל בקריאות 'שמע ישראל יהו"ה אלהינ"ו יהו"ה אחד'. וזהו יתהפך המגפה להמית הקליפות והרע, וחיים על ישראל אמן.

ויכוין צסם 'יוד' ה'ה' ו' ה'ה' בכל השמות שמזכיר, שהוא שורש צירור הטוב והחיים, ויכוין 'י' פעם יוד, ה' פעם ה', ו' פעם ו', ה' פעם ה', מספרו שבע, להמשיך שצַע רָנוֹן וחיים.

תהלים פרק צו

סגולת אמירתו בזמן מגיפה חלילה יאמרוהו שלוש פעמים ביום (שימוש תהלים המיוחס לרב האי גאון).

כבוד השי"ת כשיתגלה לעתיד לבא

עֲשִׂירוּ לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהִי הוֹד וַיִּהְיֶה עֲשִׂיר וַחֲדָשׁ. עֲשִׂירוּ
 לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהִי הוֹד וַיִּהְיֶה כָּל הָאָרֶץ: עֲשִׂירוּ
 לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהִי הוֹד וַיִּהְיֶה בִּרְכוּ עַמּוֹ. בִּשְׂרוּ מִיּוֹם
 לַיּוֹם יִשְׁוֹעַתּוּ: סִפְרוּ בַּצִּיּוֹם כְּבוֹדוֹ. בְּכֹל הָעַמִּים
 גִּפְלֹאוֹתָיו: פִּי גָדוֹל יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהִי הוֹד וַיִּהְיֶה וּמִהַלְלֵי
 מֵאֵד. גּוֹרֵא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי
 הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהִי הוֹד וַיִּהְיֶה עַשְׂרֵי
 עֲשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו. עֹז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ:
 הָבוּ לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהִי הוֹד וַיִּהְיֶה מִשְׁפֹּחוֹת עַמִּים. הָבוּ
 לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהִי הוֹד וַיִּהְיֶה כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ
 אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהִי הוֹד וַיִּהְיֶה כְּבוֹד עַמּוֹ. שְׂאוּ מִנְזוּחַ וּבֹאוּ
 לְחֻצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהִי הוֹד וַיִּהְיֶה
 בְּהַדְרַת קִדְשׁ. וַיִּכּוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ: אָמְרוּ
 בַּצִּיּוֹם יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהִי הוֹד וַיִּהְיֶה מְלֶכֶךְ. אֵף תִּכּוֹן תִּבְלֵ
 בַּל תִּמּוּט. יִדִּין עַמִּים בְּמִישְׁרִים: יִשְׁמְחוּ
 הַשְּׂמִים וְתִגַּל הָאָרֶץ. יִרְעַם הַיָּם וּמִלְאוּ: יַעֲלוּ
 שְׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ. אִזּוּ יִרְגְּזוּ כָּל עַלְצֵי יַעַר: לְפָנָי
 יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהִי הוֹד וַיִּהְיֶה כִּי בָּא כִּי בָּא לְשִׁפְטֵ
 הָאָרֶץ. יִשְׁפֹט תִּבְלֵ בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ:

תהלים פרק צח

סגולת אמירתו להקל על אנשי עירו ממגפה (שימוש תהלים קדמון).

גודל השמחה של עתיד

מִזְמוֹר עֲשִׂירוֹ לַיהוָה ^{יאהרונהי} ^{אדון הכל} ^{היה היה ויהיה} עֲשִׂיר וְחָדָשׁ.
 כִּי גִפְלֹאֹת עָשָׂה. הוֹשִׁיעָה לָּנוּ יְמֵינוּ
 וְזָרַע קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה ^{יאהרונהי} ^{אדון הכל} ^{היה היה ויהיה}
 יְשׁוּעָתוֹ. לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צְדָקָתוֹ: זָכַר וַחֲסָדוֹ
 וְאֲמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל. רְאוּ כָּל אַפְסֵי אֲרֶץ אֵת
 יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ ^{תקוף ובעל היכולת} ^{ובעל הכוחות כולם}: הָרִיעוּ לַיהוָה ^{יאהרונהי}
 כָּל הָאָרֶץ. ^{אדון הכל} ^{היה היה ויהיה} פִּצְחוּ וּרְצְנוּ וְזָמְרוּ: זָמְרוּ
 לַיהוָה ^{יאהרונהי} ^{אדון הכל} ^{היה היה ויהיה} בְּכָזֹר. בְּכָזֹר וְקוֹל
 זָמְרָה: בְּחֻצְצֹרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר. הָרִיעוּ לְפָנַי
 הַמִּקֵּץ יְהוָה ^{יאהרונהי} ^{אדון הכל} ^{היה היה ויהיה}: יִרְעֵם הַיָּם וּמִלְאוּ.
 תִּבֹל וַיִּשְׁבֵּי בָּהֶ: גְּהָרוֹת יְמוּזָאוּ כָּף. יַחַד הָרִים
 יִרְצְנוּ: לְפָנַי יְהוָה ^{יאהרונהי} ^{אדון הכל} ^{היה היה ויהיה} כִּי בָּא לְשִׁפְטֵי
 הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט תִּבֹל בְּצֹדֵק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

תפילה להצלחה מרבנו תם זיע"א

תפילה זו קבלה מרבנו תם, האומרה בכל יום אני ערב בדבר שלא יארע לו שום פגע רע כל אותו היום ויצליח בכל דרכיו (יוסף אומץ סי' תפד)

בְּבִקְשָׁה מִכֶּם מִיכָאֵל וְגַבְרִיאֵל וְרַפָּאֵל. שְׁתַּעֲמְדוּ בַתְּפִלָּה.
 בְּבִקְשָׁה וּבַתְּחֻנּוֹתֵינוּ לְפָנַי מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׂאֲצִלְנוּ בְּכֹל דְּרָכֵי וּבְכֹל מְקוֹם שְׂאֲצִי
 הוֹלֵךְ. הֵן מִכֹּסְטִים שְׂכָא יִיקוּצֵי. הֵן מִשְׂדֵּיִן. הֵן מִכִּלְכִּין.

תפילות שונות

הֲזֵן מֵאִישׁ וְאִשָּׁה מִכָּל דָּבָר רָע. הֲזֵן מִיֹּזֵב וּדְבָר. הֲזֵן
 מִרְעֵב הֲזֵן מִכָּל פְּרַעְלֵיּוֹת הַהוֹלְכִים וּבָאִים לְעוֹלָם. מִן הַכֹּל
 יִצְלֵי יְהוָה יִתְרֹנְנוּ ^{אֲרוֹן הַכֹּל} אֱלֹהֵי ^{הַיָּהוָה יִתְרֹנְנוּ} יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא
 יִשְׁלָטוּ בִּי. לֹא בְגוֹפִי וְלֹא בְמֵאֲדִי וְלֹא בְזַרְעִי:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{אֲרוֹן הַכֹּל} אֱלֹהֵי ^{הַיָּהוָה יִתְרֹנְנוּ} וְאֱלֹהֵי
 שְׂתֵימֵלֵךְ אֶת תְּפִלָּתִי וּבִקְשֵׁתִי. יְהוָה ^{תְּקוּם וּבַעַל הַיּוֹסֵפֶת} יִתְרֹנְנוּ ^{וּבַעַל הַמַּחֲוֵת כֹּסֶם} אֱלֹהֵי
 עַמּוֹנוֹ. מִשְׁעָבֵךְ לָנוּ אֱלֹהֵי ^{תְּקוּם וּבַעַל הַיּוֹסֵפֶת} יִתְרֹנְנוּ ^{וּבַעַל הַמַּחֲוֵת כֹּסֶם} יְהוָה ^{אֲרוֹן הַכֹּל} סִלְּה: יְהוָה ^{הַיָּהוָה יִתְרֹנְנוּ} יִתְרֹנְנוּ
 אֱלֹהֵי ^{אֲרוֹן הַכֹּל} אֱשֵׁרֵי אָדָם בְּטוֹחַ בְּפִי: יְהוָה ^{הַיָּהוָה יִתְרֹנְנוּ} יִתְרֹנְנוּ
 הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲזֹנֵנוּ בְּיוֹם קָרָאֵנוּ:

ג'פ' הַמֶּלֶךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל־רַע יְבָרַךְ אֶת הַנְּעִירִים וְיִקְרָא בְהֵם
 שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתֵי אֲבֹרָהֵם וְיִצְלָק. וְיִדְגֵּן לָרֵב בְּקָרֵב
 הָאָרֶץ:

ז"פ לִישׁוּעָתֶךָ קוֹיֵתִי יְהוָה ^{אֲרוֹן הַכֹּל} יִתְרֹנְנוּ ^{הַיָּהוָה יִתְרֹנְנוּ} לְפָרְקָנֶךָ סִפְרִית
 יְהוָה ^{אֲרוֹן הַכֹּל} יִתְרֹנְנוּ ^{הַיָּהוָה יִתְרֹנְנוּ}:

ז"פ עָרַד עָרִיד יִתְרֹנְנוּ. וְהוּא יִגְדַּע עֲקָב:
 כָּף אֲעֲלִיחַ בְּדַרְכֵי כְמוֹ שְׁעֵשֶׂה יְהוֹשִׁעַ בְּעַעְבְּרוֹ הַיַּרְדֵּן עִם
 יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָה עִם הַכְּנַעֲנִי וְשָׁב בְּשָׁלוֹם לְאֶרְצוֹ:

תפילה לשמירה מהחיד"א ("כף אחת" אות כח)

יקרא אות קי מאלפא ביתא (מזמור קי"ט) קראתי בכל לב וגוי.

קָרָאתִי בְּכָל לֵב. עֲזָנִי יְהוָה ^{אֲרוֹן הַכֹּל} יִתְרֹנְנוּ ^{הַיָּהוָה יִתְרֹנְנוּ} וְזִקְרִי אֲצַרְה: קָרָאתִיךָ
 הוֹשִׁיעָנִי. וְאַשְׁמְרָה עֲדֹתֶיךָ: קָרָבִיתִי בְּעֶשֶׂף וְאַשְׁוִיעָה. לְדַבְרֶךָ
 יִחַלְתִּי: קָדָמוּ עֲזָנֵי אֲשִׁמְרוֹת. לְשִׁיחַ בְּאַמְרָתֶךָ: קוֹלִי שִׁמְעָה כּוֹסֵדָךְ.
 יְהוָה ^{אֲרוֹן הַכֹּל} יִתְרֹנְנוּ ^{הַיָּהוָה יִתְרֹנְנוּ} כְּמִשְׁפָּטֶךָ וְחֲזִנִי: קָרְבוּ רִדְפֵי זְמָה. מִתּוֹרָתֶךָ
 רִוְחוֹ: קָרֹב אֲתָה יְהוָה ^{אֲרוֹן הַכֹּל} יִתְרֹנְנוּ ^{הַיָּהוָה יִתְרֹנְנוּ}. וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֶמֶת: קָדָם
 יְדַעְתִּי מַעֲדֹתֶיךָ. כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתֶם:

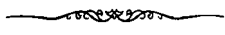

תפלה לאמרה בחודש ניסן

נָהַר שְׁלוֹם. שְׁעָרֵי סְמִיכָה. שְׁעָרֵי סֹגְלָה טוֹבָה. שְׁעָרֵי סֶכֶה עֲלִיזָה.
 שְׁעָרֵי סֶפֶר חַיִּים. שְׁעָרֵי עֵתִיק יוֹמִין. שְׁעָרֵי עֵץ טוֹבָה. שְׁעָרֵי עֵינָא
 פְּקִיחָא. שְׁעָרֵי עֵינָא חוֹרָא. שְׁעָרֵי עֵשֶׁר. שְׁעָרֵי עֲזָרָה. שְׁעָרֵי עֵץ
 חַיִּים. שְׁעָרֵי פְּרִיָת. שְׁעָרֵי פְּנִים מְאִירוֹת. שְׁעָרֵי פְּרָצְסָה טוֹבָה. שְׁעָרֵי
 צְדָקָה. שְׁעָרֵי צְהֻלָה. שְׁעָרֵי צְמוּחַ צְדִיק. שְׁעָרֵי קְדֻשָּׁה. שְׁעָרֵי
 קוֹמְמִיּוֹת. שְׁעָרֵי קְרוֹן פְּנִים. שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלֵמָה. שְׁעָרֵי רְצוֹן.
 שְׁעָרֵי רוּחִים. שְׁעָרֵי שְׁפַע רַב. שְׁעָרֵי שְׁלוֹם. שְׁעָרֵי שְׁמִחוּה. שְׁעָרֵי
 שְׁשׂוֹן. שְׁעָרֵי תוֹרָה. שְׁעָרֵי תַקְוָה טוֹבָה. שְׁעָרֵי תְקוּמָה. שְׁעָרֵי
 תְּשׁוּעָה. יְהִי לְרְצוֹן אֲמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ. יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ
 צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

וּיִצְיֵאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב (כס"ה בפ"ז) וְאִין בְּשִׁבְטֵי כוּשָׁל: וְתַעֲדֵי זָהָב
 וְכֶסֶף (כס"ה בפ"ז) וּמְלַבְּשֵׁיךָ עֵשׂ וּמְשֵׁי וּרְקִמָה סִלַּת וּדְבִשׁ
 וְשֶׁמֶן אֲכָלֶת וְתִפִּי בְּמֵאֵד מֵאֵד וְתַצְלִיחֵי לְמַלְכוּתָהּ:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ תַּחֲנוּן וְעַל הַיָּמִים
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁתְּעַשֶׂה לְמַעַן רוּחְמִיךָ וְחַסְדִּיךָ וּלְמַעַן קְדֻשַׁת תַּחֲנוּן וְעַל הַיָּמִים
 פְּסוּקִים אֵלֶי וּשְׂמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הָרַמְזִים בָּהֶם, וְתַצְלִיחֵנוּ בְּכֹל
 מַעֲשֵׂינֵנוּ וּבְכֹל מַשְׁאֵא וּמַתָּן שְׁלָנוּ, וְנִשְׁכִּיל בְּכֹל אֲשֶׁר נִפְּנָה, וְנַצְלִיחֵנוּ
 בְּכֹל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה, אֲתָהּ יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ תַצְלִיחֵנוּ בִּידֵינוּ. אֲנָא אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעָה נָא. אֲנָא יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעָה אֱלֹהֵינוּ
 נָא. אֲנָא יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ הַצְלִיחֵה נָא. אֲנָא יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ
 הַצְלִיחֵה נָא. אֵל מְלֵא רוּחִים כָּלְכָלְנוּ, סַמְכָנוּ, הַצְלִיחֵנוּ.
 בָּרַכְנוּ, פְּרָצְסְנוּ, וְנִנְגְנוּ. עֵינֵי כָל אֲלֹף יִשְׁבְּרוּ. וְאֲתָהּ נֹתַן לָהֶם אֵת
 אֲכָלָם בְּעַתּוֹ: פוֹתַח אֵת יַדְךָ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל זֵי רְצוֹן: בְּרוּךְ יְהוָהּ
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ יְמַלֵּךְ לְעוֹלָם
 וָעַד: יְהִי לְרְצוֹן אֲמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ. יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ
 צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

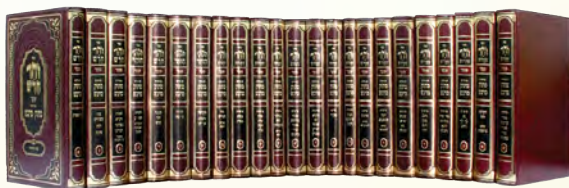
כה רשב"י גדול כקטורת

פתח רבי מאיר ואמר רבי שמעון בר יוחאי כדיבורו מבטל את המגיפה כי הקב"ה גוזר והוא מבטל את המגיפה.

(זו"ח, רות, מתוק מדבש, כרך ג' עמ' תקל"ט)

הזוהר הקדוש עם מידות מתוק מדבש

הפירוש הנמלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

מהדורת סטנדרט
24/17
ס"מ

מהדורת ניס
כריכה רכה
78 כרכים
מחולק לפי
משיית השבוע
מהדורת
ר' יוסף צבי בערנער
16.5/11.5 ס"מ

מהדורה קטנה
מהדורת ר'
הערשל וועבער
17/12 ס"מ

מרכו
מתוק מדבש

הדפוס
המרכז

משלוח חינם עד הבית לכל חלקי הארץ

מוקד הזמנות: 1800-350-330